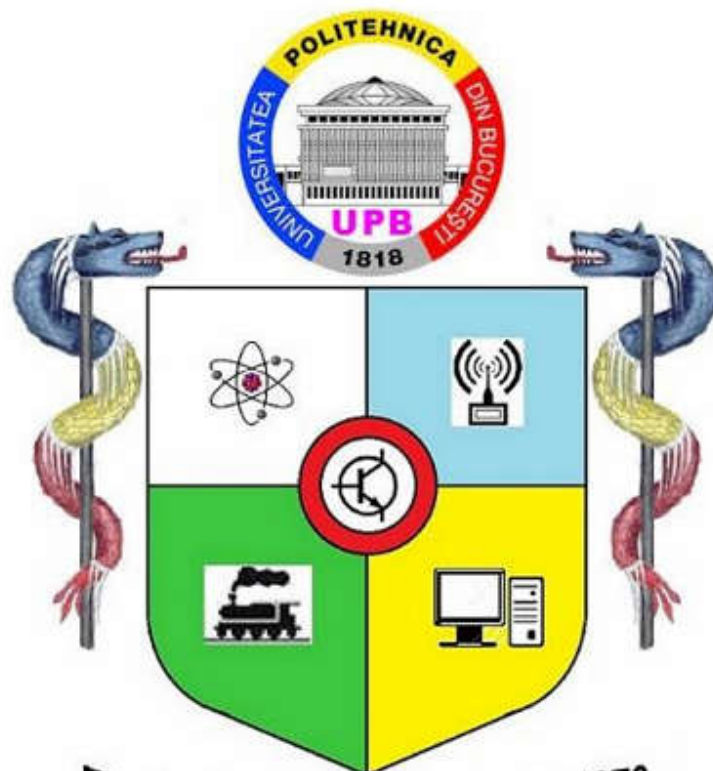

Radu-Diomid Drăguș

IE'70 - Diverse

Electronică și Telecomunicații *1970

Radu-Diomid Drăguș

IE'70 - Diverse

Editura Electronică
2017

Vă felicit dragi colegi
Pe Pământ că existați,
Zic comunității-ntregi:
Îmi sunteți ca niște frați !

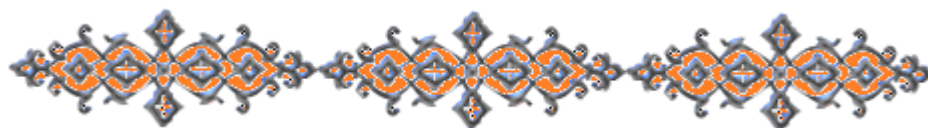
ntroducere

De aproape zece ani am început să scriu diverse texte, în special catrene, cu referire la generația noastră de Ingineri electroniști, absolvenți în 1970 (IE70) ai Facultății de Electronică și Telecomunicații din Institutul Politehnic București, astăzi UPB – Universitatea Politehnică București. Multe texte le-am adunat în diverse lucrări sub forma unor cărți gata de a fi tipărite, deci cu copertă față, copertă spate și copertă interioară. Unele chiar au fost tipărite dar într-un fel să-i zicem neoficial, în sensul că editurile specificate sunt imaginare. Toate lucrările mele sunt postate în site-ul nostru <http://promotia70elc.nvn.ro>, elaborat de minunatul coleg și administrator în continuare Mihai Gheție. Între timp au început și alți colegi să scrie, atât ca replici la ce am scris eu dar și pe alte subiecte. Întrucât s-au adunat multe texte de-a lungul anilor, din care doar o parte au fost incluse în lucrările scrise până acum, în lucrarea de față voi aduna o parte din textele mele dar și ale altor colegi, pe o mulțime de subiecte privind în mare parte generația noastră IE70. Unele texte au și alte subiecte de aceea lucrarea de față are un caracter cumva heteroclit, sau caleidoscopic, sau eterogen sau am putea zice și un amalgam de subiecte. Lucrul acesta este sugerat și de titlul lucrării unde apare cuvântul “diverse”. Colegilor citați nu le-am cerut acordul deoarece până acum niciunul nu a revendicat dreptul de autor, dacă între timp cu această lucrare le-a venit ideea deja este prea târziu. Totuși cei prezenți în lucrare cu versuri sau cu proză vor fi răsplătiți cu sume consistente ca o consecință a calității lor de coautori.

Evident din mulțimea colegilor doar câțiva apar menționați în lucrare și anume acei care s-au remarcat prin participarea asiduă la viața comunitară (organizarea și/sau participarea la întâlniri, diverse texte, felicitări și fotografii trimise, telefoane). În plus a contat și inspirația autorilor care au scris textele, în majoritate cu iz umoristic. Ca idee generală în comunitatea noastră nu practicăm relațiile clientelare și nici corupția, deși nu suntem dotați cu un DNA. În concluzie cei care vor să iasă în evidență trebuie să se remarce prin activități comunitare susținute, cu șpaga nu merge.

În general toate textele sunt noi în sensul că nu mai apar în alte lucrări, cu mici excepții, sper să nu fiu acuzat de autoplagiat mai ales că actualmente plagiatul este un subiect la ordinea zilei în viața noastră publică.

Voi începe lucrarea cu diverse urări adresate colegilor, și nu numai, cu ocazia diverselor sărbători naționale sau religioase. În alt capitol includ felicitările mele adresate colegilor cu ocazia zilelor de naștere sau onomastice. Felicitările, urările, au fost alese cele mai reușite, cel puțin din punctul meu de vedere, în plus menționez că au fost incluse ca o formă cumva unilaterală de comunicare, izvorâtă din plăcerea și dragostea de a mă gândi la voi. Evident aceste urări, felicitări, sunt o tradiție încetățenită poate de mii de ani, cu mijloacele actuale de comunicare luând o amploare deosebită. Forma unilaterală de comunicare este un fel de a zice, pentru că în general urările de bine au întotdeauna un ecou.

ărbători naționale și religioase

Cu ocazia sărbătorii Crăciunului 2009 și a Anului Nou 2010 vă zic:

Dragi amici din Europa
Precum și de peste-Ocean,
S-aveți multă bucurie
Și succese-n Noul An.

Sărbători fericite !

Radu Drăguș

8 Martie 2010

Pentru dragele noastre Doamne și Domnișoare

La mulți ani !

N-am putea concepe lumea
Fara aceste creaturi,
Cea mai gratioasa forma
Din sanul vesnicei Naturi.

Sunteti voi in viata noastra
O frumoasa permanenta,
Doar florile din gradina
Sunt cu voi la concurenta.

Radu Dragus

Crăciun 2010

Sărbători preafericite
Vă doresc din inimă,
Necazurile ce le-aveți
Doar la cotă minimă.

Sf. Nicolae 2011

Vă felicit dragi colegi,
Sunteți toți admirabili,
Vă doresc din inimă
Să ajungeți venerabili.

La mulți ani !

De un “1 Decembrie 1918” scriam:

Sunt atâți ce s-au jertfit
Pentru cauza română,
Poate azi e potrivit
Să dăm toți mână cu mână.

*La mulți ani !
Trăiască România !*

1 și 8 Martie 2012

Dragi femei,

*Și mai vine-un Mărțișor
Și mai vine-o primăvară,
Vă stimez și vă ador
Până când mai sunt ... pe-afară.*

Radu-Diomid Drăguș

Floriile 2012

Azi e ziua de Florii,
Ce frumoasă sărbătoare,
Îi sărbătorim acum
Pe cei cu nume de floare.

Fie Florin, Margareta,
Florica sau Violeta,
Camelia sau Gherghina,
Crin, Crina și cu Florina,
Lăcrămioara și Iasmina,
Brândușa, Roza, Dafina,
Sânziana și Rozina.

Poate-or mai fi și alte flori
Consemnate-n buletine,
Eu vă zic la toți, la toate,
S-aveți parte doar de bine.

2012 / 2013

*Și mai trece încă un an,
Cu sărbători ne răsfată,
Să trăim din plin prilejul
Cât suntem la ... suprafață !*

Dragi prieteni, colegi, neamuri, colaboratori, cu prilejul sărbătorilor de iarnă și a Anului Nou 2013 care se apropie vă zic din inimă:

*La multi ani și multă sănătate !
Sărbători fericite !*

Radu Drăguș

1 Martie 2013

Iarăși vine Mărțișorul,
Am uitat de-anul trecut,
Eu la toate vă duc dorul
Într-un veșnic început.

1 Martie 2014

*A mai venit un Mărțișor,
A mai trecut încă un an,
Dar noi bărbații v-adorăm
Întruna ca pe un talisman.*

Primit de Pasti de la
Florin Ilisei. 2014

Paștele 2014

Ziceau femeile când puneau
pasca la cuptor:

*“Cruce-n casă,
Cruce-n piatră,
Dumnezeu cu noi la masă,
Maica Precista la fereastră.”*

În cinstea bunului Isus
Să închinăm sfântul pocal
De vin, asortat la masă
Cu nelipsitul miel pascal.

Christos a înviat !

Radu Drăguș

Floriile

13 Aprilie 2014

*Celor cu nume de floare
Vă dedic aceste rânduri
Urându-vă sănătate
Și mereu cu bune gânduri.*

La mulți ani cu sănătate și bucurii !

Radu Drăguș

*Constantini și voi Elene,
De ziua Sfinților-Mpărați
La mulți ani cu sănătate !
Vă zic acum stimați confrați.*

Radu Drăguș

Sfânta Maria. 15 August 2014

**Dragilor sfinte Mării
Vă felicit înc-odată
Fericit că pot s-o fac
În ziua asta minunată.**

*La mulți ani,
cu sănătate
și bucurii !*

Radu Drăguș

Anul Nou 2015

*Viața e ca un seif
În care anii i-adunăm,
Din păcate niciodată
De-acolă nu-i mai luăm.*

La mulți cu sănătate și cu bucurie !

Radu-Diomid Drăguș

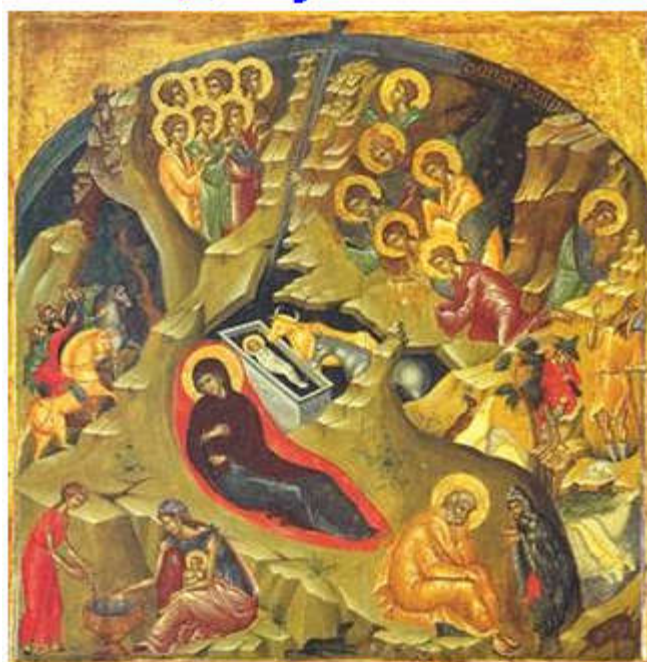

Martie 2015

Răsfoind în cartea vieții
Momentele minunate,
Hai s-o facem împreună
La-ntâlnire-n Facultate.

Crăciunul 2015
Noul An 2016

Întruparea lui Isus
Din Mamă neprihănită
Ne dă fericit prilej
De-o șansă-ndumnezeită.

Sărbători fericite !
La mulți ani !

Radu Drăguș

*Dragelor de pretutindeni,
Mai veni un Mărțișor,
Fiind în inimile noastre
De speranțe-nnoitor.*

Radu Drăguș
1 Martie 2016

**Ați fost cuminți dragii
Moșului?**

**Cei care au fost
cuminți primesc
cadouri și dulciuri,
iar ceilalți.....
nuieleușă.**

Moș Nicolae
6 Decembrie 2016

*Care-ați fost cuminți ăst an
Neangrenați în belele
Să puneți papucii-n prag,
Nu v-alegeți cu nuiele.*

Celor cu numele Nicolae, Nicoleta și tuturor de Sfântul Nicolae vă zic

La mulți ani cu bucurii și sănătate !

Radu Drăguș

Crăciunul 2016 Anul Nou 2017

Vin eterne sărbători
Care mereu ne răsfată,
Doar noi suntem trecători
Prin sublima noastră viață.

*La mulți ani, dragi prieteni,
cu bine și cu sănătate !*

Radu Drăguș

Duminica Floriilor (sau, mai popular, Floriile) este sărbătoarea care amintește de intrarea triumfală a Domnului Iisus Hristos în Ierusalim, înainte de Patimile și Învierea Sa.

Sânziana și Florica,
Camelia, Viorica,
Brândușa și Margareta,
Crina, Floarea, Violeta,
Nu uităm nici pe Gherghina,
Flori ce-mpodobesc grădina
Dar și sufletele noastre,
Care sunt ca niște glastre
Ce-s mereu împodobite
Cu femeile iubite,
Și acum și adeseori,
Nu doar cu nume de flori.

La mulți cu sănătate și bucurii, dar și pentru “flori” !

Radu Drăguș
Floriile 2017

inițiativa

Cam orice acțiune umană pornește cu o inițiativă, care poate fi individuală sau colectivă, cu scop lucrativ sau nu. Este interesant că pornind inițiativa din acel moment îți asumi și reponsabilități, pentru că aproape instantaneu apar comentarii, sfaturi, pretenții, critici din partea oamenilor. Concluzia este că dacă ai pornit o inițiativă trebuie dusă până la capăt în cele mai bune condiții, evident mă refer la inițiativele cu impact benefic asupra omului și a societății în general. Mai scriam:

Doar prin inițiativă
Multe fapte săvârșești,
Dar și respónsabilități
Din plin ai să dobândești.

Variantă:

Săvârșind această faptă
E benefic-n orice spații,
Dar ai și dezavantaje:
Îți asumi și obligații

Decedat

Decedat

Pentru comunitatea noastră este evident că cea mai prețioasă inițiativă a fost și este revederea noastră la cinci ani. Colegii noștri rămași profesori la Facultate, adică Victor Neagoe, Doina Chiru-Moraru, Nicolae Drăgulănescu, Vasile Lăzărescu și Teodor Tebeanu (în fotografiile de mai sus) au avut grijă ca întâlnirile noastre să se desfășoare în cele mai bune și plăcute condiții. Colegii nominalizați sub cei cinci sunt Marius Cojanu și Radu Tudorache, patronii, se pare că au sponsorizat anumite acțiuni, contribuind și ei la buna desfășurare a întâlnirilor.

Adevărul este că nu orice generație de absolvenți a beneficiat sau beneficiază de această șansă a întâlnirilor, întotdeauna trebuie o inițiativă din partea cuiva. În ce mă privește beneficiaz de șansa sau norocul de revedere și a absolvenților de liceu din Turda, și acolo s-au organizat întâlniri din cinci în cinci ani de către colegi originari din acest oraș și stabiliți aici.

O altă inițiativă valoroasă este *site*-ul nostru <http://promotia70eltc.nvn.ro> elaborat de colegul Mihai Gheție din Baia Mare. Relatarea lui Mișu Gheție, despre cum a luat naștere acest *site*, o găsiți în lucrarea mea

“IE70_Portrete_Album”. Acest *site*, foarte util și plăcut pentru noi, îl cam obligă pe Mișu să fie unul din ultimii supraviețuitori ai generației IE70, altfel rămâne *site*-ul fără administrator.

O inițiativă foarte valoroasă și veche, deja de zeci de ani, au avut-o și o au colegii de la CSF70. Ei de atunci, de demult, se întâlnesc la nivel de secție CSF în diverse locuri din țară, cel puțin de vreo zece ani se întâlnesc anual.

Cinci dintre colegii CSF-iști care au organizat întâlniri sunt dați mai sus, Vasile Negruțiu, Elek Orban, Yvonne Deculescu-Fotache, Doru Norea și Nicolae Tomescu, dar au mai fost și alții.

O altă inițiativă importantă a colegilor CSF70 a fost invitarea la întâlnirile lor a colegilor de la celelalte secții, practic acum e ceva uzual. A fost ceva salutar, în acest fel s-au strâns relațiile intercomunitare la nivelul facultății, impactul este evident.

Datorită lor, i-am luat ca exemplu, am început să ne vedem anual și noi colegii IF70, deja am intrat în al zecelea an.

La sfârșitul lucrării este dată o listă cu întâlnirile CSF.

Fiind la capitolul “Inițiativa” chiar că mă laud și eu, pentru că am avut câteva inițiative care au avut ecou în comunitate. Eu sunt modest din fire, dar și modestia are limitele ei, cunosc două vorbe despre modestie. Victor Eftimiu spunea “*Îmi place să fiu modest dar să știe și alții*”. Tudor Mușatescu definea modestia în felul următor: “*De la mine mai puțin, de la alții mai mult*”.

O inițiativă, după modelul CSF, a fost să caut adresele de e-mail, în special, ale tuturor colegilor din grupa Ingineri fizicieni, în vederea întâlnirilor anuale. Într-un timp relativ scurt și cu ajutorul anumitor colegi am reușit să fac rost de toate adresele. Rezultatul a fost că din 2008 am început să ne vedem anual, fiecare întâlnire am consemnat-o, cu poze și comentarii, într-o cărțuție. Ultimele două întâlniri au fost organizate de colegul Nicolae Georgescu.

Interesant este, dar într-un fel, firesc, că o inițiativă generează alte inițiative, astfel colegul Lucian Gălățeanu după prima întâlnire IF70 mi-a cerut să convoc colegi la casa lui de vacanță de la Comarnic.

Ca urmare din 2009 ne adunăm și la Comarnic în fiecare an, evident în număr mai mic având în vedere spațiul limitat și distanța. Sejurul este de 2-3-4 zile, în special la sfârșit de săptămână, de când Lucian s-a pensionat și s-a mutat definitiv la Comarnic sejururile minunate pot ajunge și la o săptămână. Evident aici fiecare vine cu partenera/partenerul de viață.

Mergem mai departe cu inițiativele mele, în urmă cu vreo 9 ani am început să scriu catrene, în general adresate colegilor noștri IE70, ca urmare Victor Neagoe ne-a semnalat poeziile lui din volumul “**SPAȚIUL NOSTRU VECTORIAL Poeme pentru sertar**”, scrise cu mulți ani în urmă și traduse și în franceză. Lucian Gălățeanu, Mihaela Diaconescu, Nicolae Georgescu, Aurel Ionescu, Sebastian Popescu au început să răspundă la textele mele, tot

în versuri. Mai mult despre acești autori dar și despre alții autori scriu în capitolul special dedicat poezilor și prozatorilor.

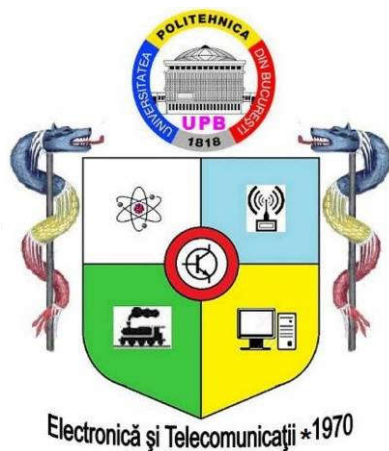
Inițiativa următoare a constat în tipărirea pe foițe a textelor cântecelor, luate de pe internet, care urmau a fi cântate la întâlnirile CSF și cele de la Comarnic. Mai târziu m-am prezentat și cu muzica înregistrată. Această inițiativă a fost și ea primită cu entuziasm de către colegi.

Ultima mea inițiativă a fost blazonul generației noastre de Ingineri electroniști seria '70. Cum mi-a venit ideea nu mai știu, important este că l-am făcut, semnificația lui este dată în lucrarea

“IE70 / Întâlnirea de 45 de ani / Preludiu”.

Cum ziceam că o inițiativă poate genera altă inițiativă, s-a întâmplat și în cazul de față ceva foarte interesant, în vara lui 2015, înainte de întâlnirea de 45 de ani, Sorin îmi dă un mesaj prin care mă anunță că sponsorizează el materializarea blazonului în niște ecusoane fizice, condiția era să găsesc un producător. Am găsit firma producătoare, merg acolo, văd ecusoanele sub forma unor tablite cu un ac de prindere pe verso, mi s-a părut ceva prea banal și conjunctural. Cerând și alte variante mi se prezintă și o medalie, mi-a plăcut și-mi zic că asta ar trebui făcută. Îl anunț pe Sorin, a fost de acord, a luat legătură cu Victor Neagoe, organizatorul întâlnirii, pentru a afla estimativ numărul de colegi care vor veni. A aranjat depunerea banilor în contul firmei producătoare pentru 80 de medalii.

Mai sus este figurat blazonul și este dată poza medaliei realizate.

Iat-aici medalia
Din aur, originală,
Cadou făcut de Sorin
Dintr-o dragoste totală.

Ca o glumă și în concordanță cu ceea ce ziceam în Introducere, aceste medalii pot fi asimilate cu niște premii pentru colegii care au venit la întâlnire, deci cei care s-au implicat într-un act comunitar n-au plecat cu mâna goală acasă. Evident când participăm la un act comunitar ne gândim la ceea ce dăm, nu la ce primim. Beneficiile se răsfrâng, nu neapărat imediat, asupra vieții noastre în general.

Vorbind la modul general, inițiativa ieșirii la curățirea zăpezii este întotdeauna ceva cu totul binevenit, iar viața comunitară în mare parte se sprijină pe acțiuni de acest gen, aceasta bineînțeles în măsura în care vrem să trăim civilizat.

Iarna-i grea, omătul mare,
Toată lumea-i alertată
Și se plânge fiecare,
Puneți mâna pe lopată !

Face tehnica modernă
Utilaje ce ne-ncântă,
Dar ce-a fost mai este încă:
Lopata e-o sculă sfântă.

Legat de inițiativă vreau să semnalez ceva foarte plăcut, auzit chiar recent: colegii TT au intenția de a organiza și ei întâlniri la nivelul secției lor, cum le fac colegii CSF de ani de zile și de vreo zece ani colegii IF. Să fie într-un ceas bun !

Colegi “tratați” în grup

Chiar la începutul acestui capitol pun fotografia celor doua fete pe care eu le iubesc foarte mult, Mihaela Diaconescu (Michaela Butta) și Yvonne Manuella Michaela Deculescu-Fotache. Cu amândouă am fost coleg în anul întâi, plăcerea de a le vedea la întâlnirile noastre este deosebită. Amândouă sunt simpatice și drăguțe, să tot petreci cu ele, le doresc “Sănătate și viață lungă !”

Marii absenți la Pensiunea Eva, Șoimuș

**Iată organizatorii,
Cât de mult îi prețuim
Sperând în ani, viitorii,
Cu drag iar să ne-ntâlnim.**

La despărțire dupa întâlnirea de la Gura Humorului.

**Gabi acuma dirijeaza,
N-o бага colegii-n seama,
Dac-ar fi avut bagheta
Ar fi fost atenti de teama...**

Tibi Popescu Dan Wolf

Pentru că au jucat cărți la cursul de Tehnologie ținut de profesorul Neacșu
au fost trimiși la munca de jos.

Mesaj pentru Tibi,
dar valabil și pentru Dan:

Munca ta în fabrică,
Făcută cu hărmicie,
Sunt convins că te-a făcut
Expert în tehnologie.

Pentru Neacșu:

De ce studenții joacă cărți
La cursul său, să fi-ntrebat,
Dar pentru asta-i necesar
Să fii un prof adevărat.

Exmatriculați de Neacșu
Ați trăit o fază tristă,
Inconștienți n-ați respectat
Etica socialistă.

Pe Neacșu nu-l mai condamn,
Aș zice nu prea avan,
Fiincă ne-a dat doi colegi,
Unu-i Tibi, altu-i Dan.

Inspirat a fost Neacșu,
Va făcut să repetați
Și pe noi ne-a gratulat
Cu doi cólegi minunați.

În 2015, după întâlnirea de 45 de la Facultate, s-a organizat o frumoasă excursie în Dobrogea cu vizitarea diverselor obiective, inclusiv a Deltei Dunării dar și a Balcik-ului. Organizatorii au fost George Scrima, Doru Norea și Iulian Chirea.

Le scriu colegilor participanți la excursia din Dobrogea:

Voi ce ați participat
La sejurul de pomină
Nimic nu ați comentat
Nici măcar-ntr-o pagină.

N-aș zice că-i un reproș
Celor ce-au participat,
Poate-o părere de rău
Că nimic n-ați consemnat.

Iată un trio de colegi
Ce apar ca o minune,
Numai sfânta prietenie
Îi face să se adune.

Dragi colegi de multa vreme
Placerea de-a va privi
N-ar putea fi intrecuta
Doar de cea de-a va-ntalni.

*Să ne vedem cu bine, cu mulți și cu sănătate
la anul la aniversarea celor 45 de ani de la absolvire.*

Asa fratilor,-nchinati
Pentru pace, prietenie,
Cand o fi mai rau sa fie
Ca acum unde v-aflati.

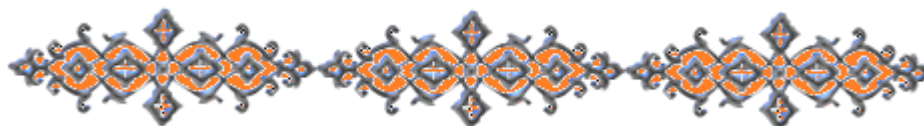

Pentru întâlnirile noastre viitoare mă gândeam:

Întâlnirile anuale
Ne-ar face să prevenim
Situații (cam normale)
Când de-a dreptul ne rărim.

**Sa ajba vreo zece ani
Fata asta frumusica,
Vreti cumva s-o indemnati
Sa faca Politehnica ?**

Zile de naștere și onomastice

*Dragă Yvonne să trăiești
Ani deplini și fericiți,
Petrecuți ca în povești
Alături de cei iubiți.*

Gabi & Radu Drăguș

20 Aprilie 2010

În 19 Aprilie 2013, preziua datei de naștere atât pentru Yvonne dar și pentru Radu Drăguș, am scris:

Mâine-i ziua lui Drăguș,
Cu felicitări veniți
Dar să fiți mai moderați,
Nu cumva să-l copleșiți.

Vedeți, m-am băgat în față,
Nu-i chestie prea drăguță,
Dar n-aveam alternativă,
Că rămâneam de căruță.

Mâine e ziua Reginei.
Să ne trăiți Eminentă !
(Yvonne nu cred că admite
Cumva vreo coincidență.)

Totuși am avut noroc, amândoi suntem născuți pe 20 Aprilie, numai că Yvonne în 1948 iar eu în 1947. Am scris în continuare:

Să trăiești dragă Yvonne,
Tot vioaie să te miști,
Să transmiți bune urări
Colegilor CSF-iști.

Să trăiești dragă Yvonne,
Tot vioaie să rămâi
La toate organele,
De la cap până-n călcâi.

Să trăiești dragă Yvonne
Cu minteă clară și pură
Chiar de te mai lasă trupul
Pe la vreo încheietură.

La mulți ani cu sănătate
Cu împliniri sufletești
Și frumos să te-ntâlnești,
Necazul îl lași la spate.

Dragi colegi din alte secții,
Dacă vă interesează,
Al nost' coleg Eliade
Azi el ziua și-o serbează.

E vorba de Eliade Ștefănescu.

11 Mai 2013
Radu Drăguș

Felicitări pentru Mihaela Diaconescu (Michaela Butta), secția RADIO, am
fost coleg cu ea în anul întâi.

24 Mai 2013

*Mihaela-i, când apare,
Luminoasă ca un soare,
Frumoasă precum o floare,
Totdeauna zâmbitoare.*

**

*Frumoasă precum o floare,
Veselă și zâmbitoare,
Făcu jocul zodiilor
S-apari în luna florilor.*

Să ne trăiești dragă Mihaela și felicitări pentru
șansa de a ajunge a doua oară bunică.

La mulți ani !

Radu Drăguș

20 Aprilie 2014

Draga Yvonne,

O fericită coincidență face ca anul acesta ziua ta de naștere să cadă simultan cu Paștele ortodox dar și cu cel catolic, îți voi zice:

Sărbători fericite și sănătate perpetuă !

Dar n-am terminat:

*Mai adăugași un an
La salba vieții tale
Și să o ții-ntruna așa
Pân' la culmi patriarhale.*

Profit de decizia ta din toamnă, în calitate de Regină, și îți voi zice în final:

Și să nu mă uiți, îți cer
Ordinul de Cavaler,
În fața poporului
La Gura Humorului.

Radu Drăguș

Pentru cei care nu știu, Yvonne Manuella Michaela Deculescu-Fotache a absolvit specialitatea CSF. Colegii de acolo au optat pentru regimul monarhic, o monarhie parlamentară cu specific feroviar. Yvonne a fost aleasă Regină. Pentru cei care aveți relații cu M.S. Regina este bine să vă documentați pe internet cum se dialoghează cu înaltele fețe monarhice.

Mihaela

24 Mai 2014

*Olteanca din Canada
Când a fost la Tuşnad a
Dansat și a chiuuit,
Tare bine s-a simțit.*

*Aș veni eu în Canada
Fiindcă tare îmi este dor,
Însă ceva nu mă lasă:
Și-anume răul de vapor.*

*Mihaela te-așteptăm
Să mai vii și altădată,
Spre-ncântarea tuturor
Și a mea ... nemăsurată.*

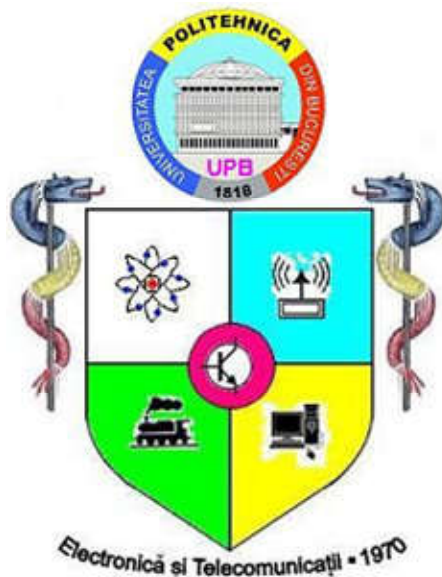
*Să ne trăiești Mihaela,
Născută-n luna florilor
Și în consecință și a
Mirezmelor, culorilor.*

La mulți ani cu sănătate și bucurii alături de cei dragi !

Radu Drăguș

Dragi colegi,

Maine Sambata 31 Mai 2014 este ziua lui Victor-Emil Neagoe. La Buletinul meteo se anunta pana maine seara cod galben de ploi, mai putin zonele vestice ale tarii. Ploile sunt, excluzand inundatiile, un simbol al fertilitatii, deci al rodului si belsugului. Pe de alta parte ii amintesc lui Victor ca pe langa vectori si ploaia poate fi un motiv al poeziei.

Fiind nascut in ultima zi a lunii Mai, Victor ma face sa folosesc a doua oara cuvantul "mustata", poate de la anul incepand voi avea mai multa imaginatie si voi renunta la acest cuvant. Ii zic lui Victor:

Ai fost nascut in luna Mai,
Cand florile ne rasfata,
Chiar tarziu ai apucat-o,
Cum s-ar zice, la mustata.

*
**

Nascut in luna florilor
Iti zic acum drag Victor:
In ochii colegilor
Sa apari mai zambitor.

(Spre placerea tuturor)

Draga Victor iti urez

La multi ani cu sanatate, bucurii si impliniri !

Radu Dragus

*Întâlnirea cea din toamnă
Consfințește armonia
Ce domnește între colegi,
Printre care și Lucia.*

La mulți ani cu sănătate, împliniri și bucurii !

Radu-Diomid Drăguș
5 Mai 2015

Cu ocazia zilei de naștere, 31 Mai 2015, a lui Victor-Emil Neagoe, șeful nostru de promoție, i-am scris textul de mai jos, în care fac aluzie la volumul lui de poezii “SPAȚIUL NOSTRU VECTORIAL Poeme pentru sertar”,

Dragul nostru N. Victor
Când e vorba de vector
E atotcunoscător
Și atoateștiutor,
Este-un mare autor
Ba am spune și de-actor
În fața studenților
Ce-i aduc un mare-onor
Dragului lor profesor.

Spiritul conducător
Al acestui text sonor
Este rima ce-o ador
Dintre Victor și vector,
O fi ceva întâmplător ?

În final mă simt dator
Să vă zic ceva major:
Înțelept și nu farsor

Legat de al lui vector,
Ca fanatic iubitor
Lovit de un crunt amor,
Îl slăvește pân' la nor
Că l-a făcut autor
Spre plăcerea tuturor,
Chiar și a savanților.

Eu v-aș spune tuturor
Că încerc să fac umor
De ziua lui N. Victor
Și-aș fi chiar încrezător
Că n-oi fi supărător
Pentru vreunul ... cântitor.

Victor-și zice-n a lui for,
Evident interior,
Plictisit de-al lui vector
La vârsta ce-mi dă fior:
“Decât s-alerg după fuste
Prind mai repede lăcuste *)

Haideți să zicem toți în cor:

Să ne trăiești dragă Victor !

*) În anul 2000 Victor a scris “Balada Lăcustelor”

Lui VICTOR Neagoe

Motto:
„Victor”, nume învingător
Din șiragul... numelor.

*Prietenul nostru Victor
Stimă are, de-autor:
Meeting-uri, prelegeri, școală,
O rețea..., neuronală”.*

*El prin lume-i călător,
Înălțat doar pe-un vector
Dus de propriul său amor.
Narcisism de ...profesor.*

LA MULȚI ANI !

*Giorgio
și cu Narcis
Ce-au avut de zis, au zis. Nov. 2015*

Pe Sorin Marcovici (IF) și pe Sebastian Popescu (CSF) i-am întrebat:

Cum fiecare dintre voi
În luna-ntâi a fost născut,
Asta mă face să vă-ntreb:
La ce ore ați apărut ?

Până la urmă a fost simplu pentru departajare, Sorin e născut pe 1 Ianuarie 1948 iar Sebastian pe 1 Ianuarie 1947.

20 Aprilie 2016

Yvonne Fotache
20 Aprilie 1948

E prilej de bucurie
Să adaugi ani în viață,
Asta ce poate să fie:
Că Dumnezeu ne răsfată.

La mulți ani, cu sănătate și bucurii !

Radu-Diomid Drăguș
Pentru Paște eu fierb ouă
Iar azi merg pe șaieșnouă.

Dragi colegi,

Astăzi 10 Mai 2016 este ziua colegului Nicolae-George Drăgulănescu.

*Mergi curând pe șaptezeci,
Viața-i faină, s-o trăiești,
Fiindcă anual te treci
Nu-i cazul să te grăbești.*

*Simțim dorința de-a trăi
Chiar din zorii dimineții
Și mă gândesc: ce-ar putea fi ?
Cred, convins, instinctul vieții.*

La mulți ani cu sănătate și ... plăceri !

Radu-Diomid Drăguș
Sectia Ingineri fizicieni
Mai 2016

Dan-Constantin Dumitraș

Ziua ta, 21 Mai 2016

1. E sărac în sentimente
Laserul, cu două stări,
Forța lui, eminance,te,
'I-asigură admirări.
2. Acest laser de putere
Construit la Măgurele
Sper că e de bun augur,
Nu ne face zile grele.
3. Laserul din Măgurele
Nu-i doar o ambiție,
Acolo precis e vorba
De-o lungă tradiție.
4. Cât ar fi el de puternic
Nu ne face de minune,
Electronica-l strunește,
Face doar ce i se spune.
5. Fonduril-europene
Vă dau un ajutor vital,
Nici vorbă să le deturnați,
Cinstea e mare capital.
6. Pentru deturnări de fonduri
Voi nu sunteți pregătiți,
Oameni de specialitate
Doar în Parlament găsiți.
7. Văd că te-ai legat de-o vreme
De laserul de putere
Care ți-a marcat destinul
Lucrând la el cu plăcere.

La mulți ani cu sănătate și multă energie !

Radu Drăguș

O praz frumos, o praz frumos,
Cu frunzele-ți în verde
Tu ești tovarăș credincios,
Speranța nu ne-o pierdem.
O praz frumos, o praz frumos
Verdeața ta ne place
O revedem, ne bucurăm
Și veseli ea ne face.
O praz frumos, o praz frumos,
Cu frunza neschimbată.
Ne mângâi și ne faci voioși
Și ne-ntărești îndată.

(Autor necunoscut)

Mihaela Diaconescu
Ziua ei, 24 Mai 2016

Te ador stimată-olteancă
Și colegă-n primul an,
Acum ești canadiancă
Însă cu accent oltean.

La mulți ani cu sănătate !

Radu-Diomid Drăguș

Îi spuneam mai demult lui Victor privind o poză:

Te-am văzut și altă dată
Cu cravata minunată,
La nivelul tău de trai
Este singura ce-o ai ?

Mai jos ne lămurim.

Victor-Emil Neagoe
31 Mai 2016, ziua lui

Luna Mai e lună grea,
Avem cinci colegi născuți,
Pe toți i-om felicita
Și-or mai fi și neștiuți.

Cum mai demult am declarat
Rezultă clar, m-am înșelat,
În pozele etalate
El are două cravate.

Născut la sfârșit de lună
Este pură întâmplare,
Destinu-ți este printre primii
În oricare împrejurare.

La mulți ani, cu bine și cu sănătate !

Radu Drăguș

Embleme ale Clujului din diverse epoci

Ioan Găspărel

2 Iunie 2016. Ziua lui

De-abia terminai cu Victor
Că pe lume te-ai ivit,
Chiar dacă nu-s refăcut
Și pe tine te felicit.

Iat-aici un paradox,
Deși ești mic de statură
Apari în profesie
Electronist de-anvergură.

La mulți ani cu sănătate !

Radu Drăguș

Marea Neagră

Nicolae Avram (Nicholas Adams)

5 Iunie 2016. Ziua lui

Colegul nostru Avram
Vine din mediul marin,
Ce este nu știu să spun,
Este guvid sau delfin ?

Dragă Nicu ar fi bine
Fiindcă-ți zice Balimez
Să-ncerci să dezvolti relații
Cu mărele popor chinez.

În final te voi ruga
Să o săluți dacă vrei
Evident din partea mea
Pe faina-ți nevastă May.

La mulți ani cu sănătate !

Radu Drăguș

Sibiu, orașul natal al lui Max

Maxim Fischer

14 Iunie 2016. Ziua lui

Îți trimit imagini faine
Din orașul tău natal
Și n-o fac la întâmplare,
Te atac ... sentimental.

Prezent frecvent la întâlniri
Cu colegi de facultate,
Oare ce-ar putea să-nsemne ?
Dragoste, fraternitate.

La mulți ani cu sănătate și bucurii !

Radu Drăguș

Zile de naștere 2016

Anca Moisesescu-Angelescu

Gabriela Ionescu-Grabari

24 Iunie

La gândul că o să scriu
Și urări să vă trimit
De-un fior mă simt cuprins
Și d-emoții-s copleșit.

25 Iunie

Ani comuni de facultate
Mi-au lăsat amprente adânci
Ca pentru-o eternitate,
Parc-ar fi sculptate-n stânci.

Catrenele personale

Anca

Anca noastră ploieșteancă
Are-un zâmbet permanent
Ceea ce-i de bun aúgur:
Cum că i-ar fi immanent.

Gabi

Te-ai născut în plină vară,
Poate acesta-i secretul,
Sunt convins, fără-ndoială,
C-așa cald ți-e sufletul.

La mulți ani cu sănătate și satisfacții deosebite !

Radu Drăguș

Titlul meu de general
Îmi dă parcă un avânt,
Dar de-aud de mareșal
Mă închin ca la un sfânt.

Când văd la gâtul-ți papion
Mă izbești precum un val,
Intră el în recuzita
Titlului de mareșal ?

PARADOX

Împărtită-i în județe
Țara cu plaiuri natale,
Numai Căile ferate
Apar în Regionale !

La mulți ani cu sănătate virulentă !

Radu-Diomid Drăguș
Iunie 2016

Mai sus este colegul CSF Nicolae Tomescu împreună cu soția Maria. Tom are grad de mareșal în Regatul CSF-ist.

Am participat la mai multe reuniuni CSF, de fiecare dată am întocmit câte un material bogat dotat cu poze, catrene, comentarii, cu alte cuvinte am promovat colegii de la această secție. Drept recunoștință Regina Yvonne mi-a acordat titlul de General și Cavaler al Legiunii de Onoare, ceea ce dovedește că recunoștința nu este o floare chiar atât de rară .

General am fost numit,
Numai că nu am costum,
Sunt de-a drept nemulțumit
Mai ales când merg pe drum.

Cred că-i titlu onorific
Gradul ce îl acum,
Cu atât mai bine-ar fi
Să mi se dea și costum.

Între timp m-am consolatat, mai ales după ce am devenit Cavaler, n-am mai fost obsedat de lipsa costumului de general.

Decebal Nanu Farini a fost șeful nostru de grupă în anul întâi. Împreună cu Decebal și alți doi colegi, Ioan Chiș și Constantin Dinu, am stat la cămin trei ani. Am fost doi colegi ardeleni, un coleg oltean și Decebal, dobrogean din Babadag.

Îți ziceam de ziua ta:
La mulți ani șefule drag
Și să nu uiți niciodată
Orășelul Babadag !

În general fiecare ne lăudam cu localitățile natale, mai puțin Decebal care nu ne-a povestit nimic despre orașul Babadag și copilăria lui, după părerea mea dintr-o modestie exagerată. Peste ani am trecut o dată prin Babadag, am

rămas impresionat de frumusețea și chiar de farmecul locului, care înglobează și Lacul Babadag. Din acest motiv i-am scris catrenul de mai sus.

Ziu a lui Decebal-Nanu FARINI
Șef promoție la CSF70
15 Iulie 2016

Să trăiești dragă Farini
Zis și Decebal și Nanu
Și un pahar de vin-ți-nchin
În această zi din anu.

Radu Drăguș

Ziua lui Nicu Georgescu 3 August 2016

El a fost șeful de grupă
Și ne-a tratat ca la trupă.

Catrenul personal și asumat

A fost foarte dur, ades,
A băgat spaima-n studenți,
Mai târziu l-am înțeles:
Am ajuns toți absolvenți

Sunt mari călduri în August,
Greu le suportă ființa,
S-ai la tine pălărie
Să îți protejezi ... știința.

În anul V la terminarea cursului lui Mircea Bodea despre Semiconductoare, Nicu Georgescu într-un mic discurs a parodiat profesorul cu cuvântul “*barbotare*”, des utilizat de acesta. Voi încerca să folosesc și eu acest cuvânt, sper cu înțeles corect.

Chiar acum de ziua ta
Colegi așezați în rânduri
Cu toții sunt “*barbotați*”
De cele mai faine gânduri.

La mulți ani !

Radu Drăguș

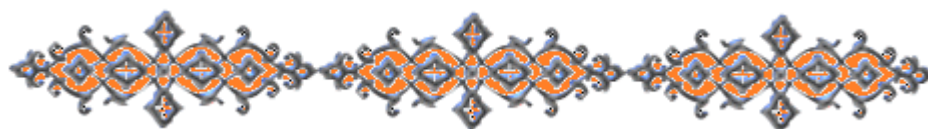
Mesajul următor a fost transmis la o anumită dată cu ocazia zilei de naștere. Nevasta lui Nae, Rodica, are o voce deosebită, este cântăreață de operă într-un oraș din Franța.

Pentru Nae Ștefănescu:

S-ai parte de fericire
Cât îi fi pe lumea asta
Și atent să fii întruna
Doar la ce-ți cântă nevasta.

Sănătate și viață lungă !

Colegi “tratați” individual

**Hotaraste-te Sorine
Care palarie o vrei,
Una-i buna la orez,
Alta cand horinca bei.**

Ești predestinat Sorin
Să rimezi cu bunul vin,
Abordează-l cu plăcere
Dar în cantități lejere.

În urmă cu peste cinci ani colegul IF70 Nicu Georgescu s-a oferit să-mi tipărească la imprimantă toate epigramele pe care le scrisesem și eu să mă ocup de legat. În final am găsit o firmă care făcea toată treaba la preț acceptabil. Eu astfel am devenit autor datorită lui Nicu G. Cu aceea ocazie i-am declarat recunoștință eternă, indiferent de ceea ce s-ar putea întâmpla ulterior. Vroiam să-i fac un cadou consistent dar m-am abținut, pentru că în caz contrar cum mai rămânea cu recunoștința eternă ? În consecință eu mă voi ține de cuvânt, în acest sens am scris și textul dat mai jos.

Recunoștință eternă,
Fie soare sau zi ternă,
Ți-am promis, chiar și în scris,
Și-atunci ca unui proscris
Poți să-mi zici măgar, tâmpit,
Hotentot sau necioplit,
O întreagă panoplie
De sudalme și insulte
Care-mi vor provoca mie
Un șirag de gânduri multe,
Toate direcționate
Spre tine stimat confrate
Și mă simt mereu dator
Întruna să te ador.

Dragă Nicu îți mulțumesc
Îți rămân pe veci dator,
La a tale insistențe
Am devenit autor.

Răscolind documentele în vederea scrierii acestei cărți am dat peste pozele de mai jos, cu ce scop sau în ce context le-am selectat nu mai știu, dar mi se par interesante și în consecință le-am atașat.

Variațiuni pe aceeași temă

În 2010 am fost cu colegii CSF în excursie la Tușnad, deoarece Elek aduna banii pentru cazare am scris:

Banii primiți de Elek
Nu-i va cheltui-n zadar,
Îi va aloca masiv
În sector feroviar.

Îi scriam o dată lui Elek.

La dans nu vreau să mă-ntrec
Cu tine să n-am eșec
Aș vrea doar să îmi petrec,
De-aia scot bani de la CEC
N-am bai c-o s-am contul sec
Fiindcă petrec cu Elek,
Mare inginer la ștrek^{*)},
Vreau să bem vin demisec
Asortat cu un fursec,
Să mă plimb cu tine-n brec
Tractat de-un vioi berbec,
Ș-intonând și un cântec.
Să trăiești dragă Elek !

Radu Drăguș

12 Ianuarie 2014

^{*)} La mine în Apuseni lumea mai denucea calea ferată și prin cuvântul **ștrek**

Pentru Elek Orban, CSF'70. 2017

Mare organizator
Dar la fel si de statura
Si in plus ca dansator
(Mereu e si zambitor),
O agreabila figura.

Sa ne traiesti draga Elek, mult si bine alaturi de cei dragi !

Radu Dragus

General si cavalier,
Afara nu ies ca-i ger.

Pentru cei care nu știu, Yvonne Manuella Michaela Deculescu-Fotache face parte din secția CSF70, unde este acum Regină.

Yvonne cu nepotii

Ivar la marele popor chinez

Ivar cu ultima nevastă

Stând alături de nevastă
Nu-ți dau mai mult de cincizeci,
Sper de acum înainte
Așa mulți ani să petreci.

Viitorul Europei
Putem spune ca-i precar,
Din acest punct de vedere
Ivar e-un vizionar.

Privind chinezoalcele
Doar atat a zice am:
Ca Ivar in Asia
E ca si sanul lui Avram

Zbori spre zări îndepărtate
Poate spre un Paradis,
Europa-mbătrânită
Parcă nu mai e un vis ?!

Nostalgia CSF-ista
Are si aici cuvant
Chiar daca Ivar se afla
La un capat de Pamant.

În 2014 Aurel Ionescu, secția IF70, a tipărit prima carte din colecția “Străzile Bucureștiului”. Colecția cuprinde mai multe volume, între timp a mai scos încă trei.

Cu ocazia apariției cărții am scris:

STRADA

Unu, Aurel Ionescu,
Pune strada în valoare,
Dar asta nu-i de mirare
Nici nu este întâmplare
Fiindcă de te plimbi pe străzi
Peste tot vezi instituții
Ce-au diverse atribuții,
Mai-ncolo-i Parlamentul,
Aicea este Guvernul,
Pe o stradă este piața
De-unde îți cumperi verdeața,
Mai aproape e spitalul,
Mai încolo-i tribunalul,
Nu lipsesc fabrici de pâine
Peste tot vezi magazine
Au rămas chiar și uzine,
Toate-s postate pe străzi,
Teatre, școli și grădinițe
Cu băieți și cu fetițe,
Ambasade, atenee,
Stadioane și muzee.

La aceste așezăminte
Așezate la-ntâmplare
Poți să ajungi mergând la pas
Pe o stradă oarecare.
Dar pe străzi, eminamente,
Se-ntâmplă și-evenimente,
Aici au loc revoluții,
Se poartă multe discuții,
Sunt și locuri de-ntâlnire,
Multe scene de iubire,
Nu există vreo paradă
Să nu aibă loc în stradă,
Multe momente de viață
Doar de stradă se agață.
Strada e mereu prezentă
Ca ceva foarte intim,
Merită de bunăseamă
Și pe ea să o iubim.
Să o curățăm întruna
Ajungând ca fiecare
Să o călcăm în picioare
Cu sfială totdeauna.

Este interesant cum Aurel s-a orientat spre acest subiect, și anume străzile Bucureștiului. Inițial a desfășurat o muncă sisifică prin arhivele din capitală, încât acumă practic are tot materialul pentru editarea tuturor volumelor. Rezultatul muncii lui este:

Scotocitor prin arhive
Aurel dă la iveală
Informații ce confirmă
Că strada nu e banală.

Pare-a fi neobservată
Zilnic călcată-n picioare,
A. Ionescu-n a lui carte
Pune strada în valoare.

Pare curios, sperăm că a fost o întâmplare, pe coperta primei cărți apare o umbrelă protectoare având imprimat titlul unei băuturi răcoritoare americane.

E o réclămă mascată
Datorită neglijenței,
Sper să nu ai vreo problemă
Cu Consiliul Concurenței.

Pe coperta următoarei cărți n-a mai apărut ce nu trebuia să apară.

Acum pe coperta cărții
Nu mai apare cupola
Umbreluței cu reclama
Băuturii ...psi-...ola.

Probabil cuvântul cactus
Ti-a starnit miscari la anus,
Ca sa n-ai motiv de-urlet
Te asezi pe un closet.

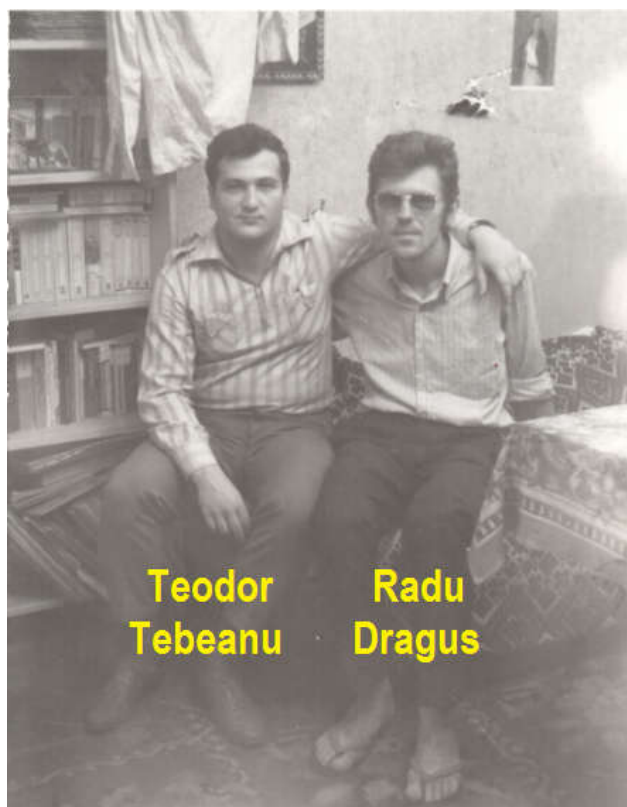
(Rimele-s cam de "caca",
Nu-i context prea elevat).

Mă întreb nedumerit
Cum se poate ca un cac-
Tus să-ți dea atracția
Curului față de ac ?

Colegul nostru Teodor Tebeanu ne-a părăsit în urmă cu mai mulți ani, Dumnezeu să-l ierte. Mai jos este în vizită la noi, adică Stelian Popa și eu, fiind o perioadă împreună în gazdă, undeva prin spatele ASE-ului. Doru și Stelică erau buni prieteni din Facultate. Se întâmpla în perioada anilor 1974-1975 când ne vizita. O dată tocmai se însurase și ne povestea că nevasta lui e

doctoriță, era foarte încântat de lucrul acesta. Este interesant că peste ani eram o dată internat la un spital, doctorul de salon aflând că sunt inginer mi-a povestit că nevasta lui este ingineră și era foarte încântat. O fi vreo atracție între doctori și ingineri ?

**Teodor
Tebeanu**

**Radu
Dragus**

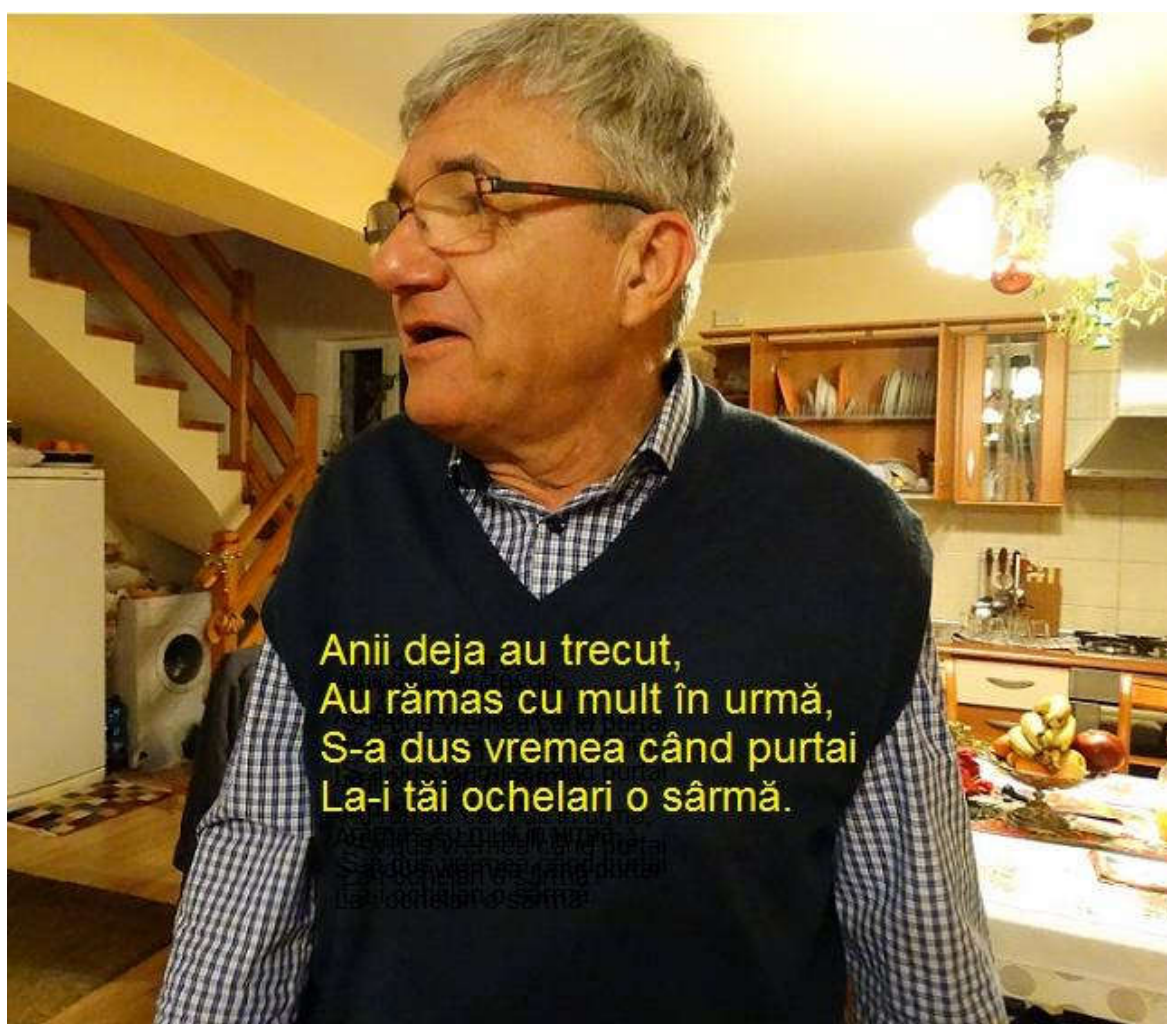

La prima noastră întâlnire la nivel de secție IF70 din 2008 Lucian Gălățeanu s-a prezentat elegant, cum o face de obicei, numai că ochelarii purtați erau undeva “cârpiți” cu o sârmă. Eu care port ochelari de vreo cincizeci de ani m-am sesizat repede și am reacționat “dur”:

Absolvent d-Electronică,
Cineva care confirmă,
Dar apari hilar în lume
Cu-ochelari legați cu sârmă.

Intervenția mea a fost salutară, ca dovadă poza de mai jos.

Colegul Liviu Pascu a fost repartizat inițial la secția Ingineri fizicieni dar ulterior s-a transferat la Electronică aplicată. În București stătea în cartierul Pantelimon la o stație de tramvai depărtare față de mine, ne-am și vizitat la un moment dat. El avea un băiat, cel din stânga lui, după plecarea în America cred că i-a venit și o fată, cea din dreapta lui. Băiatul din stânga pozei probabil este ginerică sau candidat.

Acum câțiva ani Nicudrag se afla în străinătate, dar se apropia data de 10 Mai, ziua lui de naștere, în consecință trebuia să vină repede în țară.

Cinstea care vrei s-o faci
Pentru-ntregul nostru lot
Impune să ne aduni
La Hotelul Marriott.

În poza de jos Nicu Drăgulănescu stă la umbra unui nuc în satul meu natal
Lunca Arieșului din Munții Apuseni.

Nicudrag este specialist în probleme de calitate și management, îi vom zice:

Tu expert în calitate
Ai sarcina ideală
Să ai permanent în minte
Calitatea socială.

Mult succes !

**De drag pentru Mihaela
Mi-as lua de-aicea lada
Umpluta cu praz si zaibar
Si m-as duce in Canada.**

Mihaelei îi scriam într-o iarnă:

Cu iarna asta geroasă
Greu te chinui pe afară,
Să mănânci carne de focă
Ca să ieși în primăvară.

Înainte de întâlnirea IE70 din 2015 îi scriam colegei Mira de la RADIO, dacă o fi primit mesajul sau nu, nu putem ști.

Întâlnirea minunată
Care se anunță-n toamnă
Nu merită evitată,
Te anunț stimată Doamnă.

Dragă Mira, fii clementă,
Vino și tu la-ntâlnire,
Fiindcă pentru toți colegii
Va fi mare fericire.

Pentru Georgio Scrima, inginer electronist și mare dansator Colegul nostru de la TT

Intrând student la UPB
Precis ai rătăcit un destin,
Oricine și-l închîpuie,
Și-anume cel de balerin.

Acuma la drept vorbind
Să ții un telefon în mână
E un chin cu mult mai mic
Decît să ții o balerină.

Radu Drăguș
Mai 2016

Orice început d-incendiu
Il faut să-l semnalizezi,
Dar un foc la inimioară
Crezi că poți să-l sesizezi ?

Colegul Vasile Negruțiu stătea într-un timp lângă Foișorul de foc. Acum e concentrat doar pe focul la inimioară fiindcă s-a mutat.

Colegul nostru Daniel Feldman se pare că s-a repatriat și s-a restabilit în București.

Nu puteam ca să te uit
Colegi fiind în primul an,
Aștept să te văd în toamnă
În context european.

Corpul nostru de balet
Are-acum un nou solist,
Răspunde la D. Feldman
Si dansează numai twist.

Acum urmează Mihai Gheție cu cea mai mare prezență în această carte, dar nu este de neglijat nici prezența lui George Scrima, vom vedea mai încolo. Eu n-am nici o vină, am primit multe poze de la el și ce era să fac ?, le-am interpretat și le-am atașat în această carte, inițial le-am pus pe internet. Cei nemulțumiți de prezența multiplă a lui Mișu vă rog să vă adresați direct lui. Mișu este un *globe trotter* asiduu și în plus și un fotograf nestăpânit, pentru el trimiterea de poze este un gest aproape reflex. Îi scriam odată lui Mișu.

Câtu-i Maramureșu
Nu-i fecior ca io și tu,
Tu ești din Marámureș
Iar eu sunt de pe Arieș.

Apăi hai și iară hai
Cu bunul coleg Mnihai,
O țară să țâpurim
Până pe Pământ trăim.

Populară:

După joc moroșenesc
Uscu-mă și mă toptchesc.

Aș pleca pân' la Vișeu
Să-l văd pe colegul meu,
Mișulică se numește
Pe-acolo hălăduiește.
În general n-are stare
Îl găsești mai mult prin munți
Cu-o echipă foarte tare
Deși sunt puțin cărunți.
Voi încerca să-l întâlnesc
Între două escaladări,
Cu Letiția vorovesc

Să-mi dea semnal în patru zări.
Fiind prezent în Baia Ma'
Voi constata cu dumneata
Dup-o gură de palincă
Ce bine-i că trăim încă.

Mișu și Letiția merg anual în America la nepoți, pe post de profesori de limba română. La o revenire le ziceam:

Revenind în țara Mamă
E deja de presupus
Că-ntre timp v-ați adaptat
La maramureșanul fus.

Nepotii sa va traiasca
Buni, frumosi si nu haini.
Intr-o ordine fireasca
Ei sunt flori, voi radacini.
(Iar parintii lor tulpini)

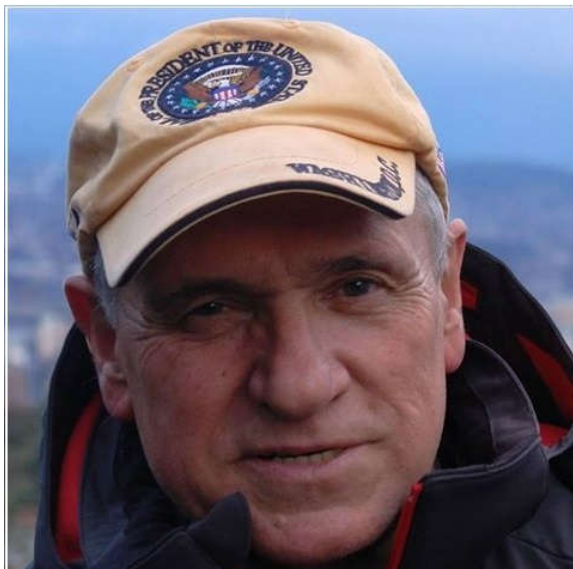
Trei gratii-n fotografie,
Dumnezeu Sfantu le tie,
Nu-i simplu act de prezenta,
Sunt in schimb d-experienta.

Sa nu te mai vad cu sapca,
Fa-o din capu-ti sa zboara,
Ia-ti pe cap o palarie
Precum taranul la tara.

Citeam odata ca expunerea prelungita la soare poate fi daunatoare. Lobul urechii cica este mai sensibil, poate da si forme cancerigene. Cat de adevarat este nu stiu, dar asa am citit. Acum intreb, cu ce te ajuta sapca americana ? Taranul si taranca la tara au capul acoperit toata ziua, respectiv cu palarie si naframa.

Mislu G. si cu nevasta
Se plimba prin spatiul UE
Multumit de data asta:
De "passport" nevoie nu e.

După textele cântecelor, aduse de mine la întâlnirea de la Deva, s-au cântat melodii populare, Mișu Gheție și-a adjudecat rolul de dirijor.

Avantaj la gaci:

Urmează câteva din multele poze făcute de Mișu în peregrinările prin țară. Pozele primite am fost “nevoit” să le interpretez.

**Cu pana bine plasata
Intr-o gaura adanca
Si cu-o lovitura buna
Poti sa crapi chiar si o stanca.**

**Fainu-i Doamne-n Maramu'
Parca te cuprind fiori,
Muntele e colorat,
De-unde atatia vopsitori ?**

Dupa-atata alergatura
Obosisi tare badie,
De-ai imbratisa copacii
Ti-ar da multa energie.

2018 4 29

Pozele de mai jos, chiar surprinzător, evidențiază o preocupare cam ciudată a lui Mișu Gheție, parafrazându-i pe guvernanții FSN din vremea mineriadelor spunem: -Mișu “singur s-a demascat”.

li place locomotiva
Chiar asa cum e, negruta
Si ar vrea sa puna mana
Pe frumoasa masinuta.

**Ahtiat de jucarie
Misu G. e fericit,
Visul lui de-atata vreme
Acum s-a indeplinit.**

**Letitia fiind prezenta
Fara dubiu-mi pare mie
C-afacerea cu pricina
E una de familie.**

Avertisment pentru colegii CSF

**Distractia-i necesara
Dar nu-i rau mereu sa fiti
Cu-atentia mereu treaza
La ceea ce stapaniti.**

**Complet dezinteresati
Parca ati fi martieni,
Ati schimbat profesia-n
Ingineri fizicieni ?**

Dialog comunitar

Dialog Radu-Andrei Diaconescu – Radu-Diomid Drăguș

În anul 2010 le ziceam o dată colegilor “Interesul meu e să trăiți cât mai mult pentru că eu mi-am propus să ating 90 de ani și la acea vârstă înaintată voi avea nevoie de parteneri de discuție.”

Radu Diaconescu mi-a răspuns:

*Tu vrei să-i prinzi pe nouăzeci
Și să vorbești de toate cele
Cu alți câțiva bătrâni zevzeci
Și nu cu .. oale și ulcele.*

*Ioana, minunata Doamnă
A cântecului românesc
Dorea...modest și pitoresc
Doar “De-aș mai duce-o pân’ la toamnă...”*

Radu Drăguș a răspuns.

Toamna în alt cântec popular:

*Aș muri da' nu acuma
La toamnă când o da bruma
Când o face vinul spuma
În brațe la Caterina.*

Dar eu zic:

Moar' oricine când o vrea
Că doar n-o trăi în veci,
Nu-nțeleg de ce e bai
Dacă eu vreau nouăzeci.

*Eu văd că pentru viață lungă
Combini știința cu dorința,
Mai trebuie doar ca și puțința
Să îți ajungă.*

(O digresiune, apropo de cuvântul puțință: “*Dacă nema puterintă la ce chichirez gâlceavă ?*” – Anton Pann)

Dacă pleci de la ideea
Cum că n-avem puterintă,
Orice-, atunci, proiect în viață
Nu mai prinde-n veci ființă.

Cum că n-aș avea puțință
Nu-i o vorbă prea drăguță,
Iară tu de n-ai voință
Cobori frate din căruță.

(A vieții *bien sure*
Și nu cea cu calu' sur).

*Eu dragă mulțănesc frumos
De invitația "drăguță",
Problema-i: din acea căruță
Nu te cobori ci ești dat jos.*

Ești dat jos din cărucior
Cum să zic, la o adică,
Însa cine te-mpiedică
Să nu cedezi prea ușor ?

Radu, am impresia că tu te ghidezi în viață după vorba populară și fatalistă:

Fir-ar a naibii de viață
Că-i subțire ca o ață,
Tragi de ea, gândești că ține,
Se rupe când ți-e mai bine.

Eu aș merge pe ideea s-o lungim cât mai mult posibil, că alta nu mai avem:

Ar mai fi înc-o idee
Cum că viața-i un elastic,
Să tragi de ea cu măsură
Până nu devine plastic.

Cred că viața-i un contract
Cu termen neprevăzut,
E bine să profităm
Și s-o lúngim cât mai mult.

*Cu bun regim și cu injecții
Poți adăuga ceva ani vieții
Mai important și nu ușor
E să dai viață anilor.*

*Sunt optimist convins pe dată
Și-atunci când va veni momentul
Îmi voi începe testamentul
Cu “Dac-o fi sa mor vreodată”*

“Dac-o fi să mor vreodată”
(Pentr-un virtual testament),
E-o idee minunată
Dintr-un cap inteligent.

Angajament

*De va veni urâta aia,
De la vlădică la opincă
Ne vom uni să-i dăm bătaia
Cum a făcut Ivan Turbincă.*

Lui RA – DIO (Radu-Diomid)

candidat la premiul „FRUNZA” pentru întreaga activitate „Humor”-istică.

*„General fără costum”
Așa ai ajuns acum?
Doar o FRUNZĂ de pe ram
Purta...biblicul Adam.
Dup-atata haz, delir,
Ai ajuns un...rege Lear?*

Giorgio Scrima

Cu ocazia Sfântului Nicolae din 6 Decembrie 2015 am avut un schimb de catrene cu Fana, arhitectă și artistă și simpatcă și prietenă de origine ardeleană (Aiud și satul Cetea, cam în dreptul Luncii Arieșului, satul meu, dar de partea sudică a Munților Trascăului). Are un frate inginer electronist promoția 1971, a absolvit Ingineri fizicieni și îl cheamă Dumitru (Gogu) Sdrulla. Acum este stabilit în America, fiindcă a lucrat la Băneasa cunoaște câțiva colegi din generația noastră.

Moș Nicolae, 6 Decembrie 2015

Puneți papucii în prag,
Lustruiți, ca în vitrină,
Dacă darul nu l-a dat
Nu Moșu este de vină.

Dac-ați primit nuielușă
Acum nu vă supărați,
Moșul vine și la anul,
Aveți timp să vă-ndreptați.

*Ați primit o nuielușă...
Coloana-i înțepenită...
Cred că Moșul vrea să zică:
"Sauna-i binevenită" !*

Fana

Chiar așa Moșu să știe
Fiecare ce boală are ?
Mai degrabă-mi vine a crede
Că-i vorba de-o consolare.

*Moșul le știe pe toate,
Nuiaua-i o „îndrumare”...
Când durerea o să-ți treacă,
Doamne, ce mai consolare !*

Fana

Dialog **George Scrima** – **Radu-Diomid Drăguș**

NOTĂ: Ca și Mișu Gheție de la capitolul anterior, prezența lui George Scrima de la TT este foarte consistentă în această carte, evident el este de vină pentru că a scris mult și a avut o prezență asiduă în comunitate, pentru eventuale reproșuri vă adresați direct împricinatului. Eu ce era să fac ?, la ce mi-a scris am răspuns și am răspândit.

BALADA DRĂGUȘ-anului RADU

(Cuvinte Potrivite – după Jurnal)

Motto:

*Un Jurnal genealogic,
Arboricol, cronologic,
Colorat, sentimental,
Vade-mecum și...JURNAL.*

*Radu cel făcut în Luncă,
De Ionescu botezat,
Își mai amintește încă
Cum în lume s-a aflat.*

*Radule cel ros de șoareci
Voiam să te văd în cioareci,
Cu cămeșa la genunchi,
Cum puteai să ...o ajungi ?*

*Când erai pe Arieș-ul,
Cunoșteai tot megieșul,
Ținutul, copilăretul,
Codrul, cum zice poetul.*

*De cu zori cânta cucoșul:
„Unde-i mama, unde-i Moșul ?
Și plecați în luncă acum,
Veneați seara-n caru cu fân !”*

*Din ținutul fermecat
Eu nu știu cum ai plecat
Să ajungi la București
Unde tú știi ce ...domn ești.*

*De ne-om întâlni vreodată,
Hai s-o punem de o clacă,
S-o încheiem cu o găleată
De vin și în cap...turnată,*

*Să mergem apoi la joc,
Să ne cânte ceterașul,
Și dubașul, zongorașul,
Din pământ să iasă foc.*

*Și stai mândru, și stai drept,
Cum erai la dans, la Drept,
Ne cântau, an după an,
Mondial, Gabi Drăgan.*

*Stai mereu, stai pe picioare,
Vină ăștia să repare
Ce nu-i bun sau de prisos,
Să fii, Radu, sănătos!*

*Radu, de muze iubit,
Povestea n-are sfârșit,
Ține minte, așa deci,
Mai avem ani...treizeci,*

*Și suntem fără egal
În lume, iar la final
Trece-vom Styx-ul acolo,
În lumea ...de dincolo.*

*Iar trecerea nu-i un sfârșit
Ci doar un nou început.
Totdeauna fii cu moț.
Mocan din ...Țara lui Moț!*

*Giorgio,
nejurnalist
Ce vrea...niciodată trist.*

NOTĂ:

-Etapete vieții omului sunt patru: Nașterea, Căsătoria, Moartea, Viața de după . (Muzeul Țăranului Român)

-Cuvintele subliniate aparțin Jurnalului (Memoriile mele).

NOTA mea: În versurile de mai sus Giorgio Scrima sintetizează ce-am scris eu în cartea de memorii „Viața mea” pe vreo 200 de pagini, încât acum mă întreb „ce rost mai are cartea” ? Memoriile mele sunt postate în *site-ul* nostru.

La Zărnești a-nceput Scrima
Să-și dezvăluie talentul,
Acum déjà îi consacrat,
L-admirăm când e momentul.

Mulțumesc Maestre Scrima
Că în versuri mă măsoară,
Însă asta nu mă face
Să fiu cu capul în nori.

Farmecul vieții la țară
E ceva ce ne încântă,
Dar când e să dai cu sapa
Farmecul parcă se svântă.

Bardul nostru dobrogean,
Cel îngemănat cu rima,
Săvârși încă un an,
Să ne trăiești George Scrima.

În Dobrogea George Scrima,
Cel îngemănat cu rima,
Scrie versuri uneori
Care chiar ne dau fiori.

Te admir Georgică Scrima,
Versurile-ți curg de-a dura,
Îți merge bine și rima,
Să respecti fidel măsura.

Te știam în facultate
Ca un coleg mai așezat,
Acum te-ai trezit, e bine,
Înseamnă c-ai evoluat.

Apropo de evoluție (o mică digresiune), am avut o mică dispută cu Anca, colega IF70, când eram o dată la Comarnic în casa Lucianului.

Anc-a fost nedumerită
Văzându-mă mai limbut
Spunându-mi că-n facultate
Eram calm, foarte tăcut.

În această-mprejurare
O întreb justificat
Cu voce ceva mai tare:
E grav c-am evoluat ?

Pe coleg chemându-l Scrima
E predestinat să-nțepe*),
De-aia pana-i ascuțită,
Nu-i deloc greu a pricepe.

*) Evident doar cu penița
Că doar nu-i din Brăilița,
Cartierul rău famat,
Într-un trecut răposat.

Giorgio Scrima a scris: *În mesaj, prietenul Radu Drăguș rostește un cuvânt magic: Brăilița. Asta îmi aduce în memorie doi scriitori brăileni pe care i-am iubit în tinerețe: Panait Istrati și mai ales Fănuș Neagu, autorul „Insomniilor de mătase” ce mă bântuie și acum, și de Brăila, unde am văzut cele mai frumoase biserici și cele mai frumoase fete. N-am dat de „fanții de gagii, cuțitari și barbugii ...”*

*La mulți ani celor ce poartă numele Sfântului patron Dimitrie!
Să trăiești coane Mitică!*

Te cunosc din facultate,
Nu te-am văzut vreodată trist,
Totuși cred și sunt convins
C-ai ceva gene de artist.

Radu Drăguș,
Cel ce-n versuri dă cu gura,
Respectând mereu măsura.

(Mă refer la măsura versurilor, că în rest s-ar putea uneori să mai calc și alături).

PORTRETE DIN GURA HUMORULUI *cu actori văzuți și „nevăzuți”*

LUI TOM – MARELE ȘAMBELAN

*Tom, Tomiță-i cavalerul
Neînfricat și plin de el,
Așteptând mereu un „IGEN”
Să înceapă un..., „duel”.*

LUI NICK ADAMS – TEXANUL MULTICULTURAL

*Nicu are o nouă teză
Când e vorba despre neam:
Demonstrez cum o chineză
Stă...la sânul lui Avram.*

LUI DORU – MARINARUL PONTIC

*Doru Norea-i lup de mare
Fără teamă, fără trac.
Falnic el în poze apare.
Sst! Dieta-i cu...spanac.*

LUI DAN WOLF- LUPUL GRIZONAT

*Te văzui cu a ta mândră
Într-o crâșmă, la șosea.
Ți-ai schimbat acumă părul
Dar năravul... ba.*

LUI MIȘU DIN MAREA BAIE

*Moroșanu-i creator
De site-uri și alte încă.
E normal să aibă spor
Lângă...o vadră de palincă.*

*(Amintesc, deși se știe,
Are o muză...bucurie)
NOTĂ: Letiția=bucurie, fericire*

STOP CADRU

*Vă salut și la mai multe,
Giorgio
de pe la munte*

PORTRETE din HUMOR

LUI IVAR – SINOLOG ÎN DEVENIRE

*Ivar des ne comentează
Câte-n lună și în stele.
Oare-n China se clonează
Chiar și ... postul Deutsche-Welle?*

LUI VIRGIL – VERDE DE ROȘIORI

*Fui la munte de cu zori
Și mersei agale, agale,
Că la noi la Roșiori
Toți umblă numai ...călare.*

LUI MARIUS – FILOCANINUL

*Marius și a sa doamnă
Se-nsoțiră cu-n cățel.
Garantăm că până-n toamnă
Vor veni la dans...cu el.*

LUI ADRIAN – CAPITALISTUL (adică din capitală)

*Adrian solfegiază
Când e greu și când nu știi.
Și îndată se loghează
La gama cu ...doi de MI (Mimi).*

LUI GICUȚĂ HERNIST – TERMINATOR OF MAP

*Io-s fîcior din Maramu'
Tot acolo îs și-acu.
Cum Vișeul cântă Iza
Așe-s eu lângă Tereza.
Încă o vorbă zâc și gata:
La noi se găță și...harta.*

AMÂNDURORA (și NOUĂ)

*Fie mare, fie mică,
Coane Gică și Mitică
Pensia vă fie lungă
Până-n veci....și să v-ajungă.
Înc-o dată : „La mulți ani!”
Să umplem suta... de ani.*

MULT-PREA SFINȚITULUI MITICĂ

*Și Mitică din Brăila
Azi e sfânt, așa se spune.
Fă-ne Doamne o minune
Și la noi apleacă-ți mila:
Dunărea... de vin de-ar fi
Noi, cu toții, ne-am sfinți.
Tu, Mitică, să trăiești,
Vrerea să ți-o îplinești.*

*„Drum bun!” vă va spune acum
Giorgio...mereu pe drum.*

Provenind de la Dobrogea
Un traseu montan anunți,
Dar te întreb cu mirare:
Ce știi tu ce-s ăia munți ?

Constănțeanul George Scrima
Își conține în el rima
Și de-aceea nu mă mir
Că scrie mai abitir.

Ovidiu venit la Tomis
Neacomodat cu clima
S-a dus demult în Paradis,
Acum l-aveți pe Geo Scrima.

Scrima își caută poezii
Ce-au în Constanța statui,
Nu ar fi rău să-l ajutăm
Să-și facă statuia lui.

Giorgio are îndoieli cu privire la statuie, l-am asigurat:

Statuile stau pe soclu,
Câinii n-or să te boteze,
Primejdia-i de la păsări
Care vin dinspre faleze.

Remediu:

Facem o țiuitoare,
Pe-o frecvență oarecare,
Ce-i reală amenințare
Pentru orice zburătoare.

Deoarece tot este sezonul statuiilor mă adresez eventualilor amatori:

Dragi colegi grăbiți-vă,
Timp de-ntârziere nu-i,
Declarați succesele
Fiindcă-ncep să fac statui.

*Tu, poet-epigramist,
Deci un ... fost electronist,
La portretul ce-mi făcuși
Aș lucra un mic retuș.*

*Mai adaug și că SCRIMA
Cată sens și cată rima
Gândurilor nerostite,
Necuvintelor, cuvinte.*

*Radule, îți mulțumesc,
Ce cuvinte și ce tâlc !
Chirițoaia ar tăcé mîlc
Și-ar zice: FLATARISESC !*

*Giorgio, fără mândrie
Semnează ...cu bucurie*

Iată un fapt paradoxal:
La Constanța Marea-ngheață
Numai mintea lui G. Scrima
E pe verso, se dezgheață.

În Dobrogea trăiește și cântă o frumoasă armâncă, mie îmi place foarte mult de aceea nu ezit s-o afișez.

Sirma Granzulea
Cântăreață armâncă din Constanța

Întrebare adresată lui Giorgio Scrima:

Pe acolo prin Dobrogea
Cântă o frumoas-armâncă,
Impresia în inima-ți
E sculptată ca-ntr-o stâncă ?

N-am primit nici un răspuns.

O întrebare (nerostită, numai scrisă) pusă „maestrului” de către Giorgio Scrima: ORGOLIUL și HUMORUL pot coexista?

Eu aş răspunde, dar nu în calitate de maestru: Mai greu, dar pot coexista, umorul curgând în special de la orgolios spre ceilalți, invers mai greu. Personal am văzut oameni orgolioși care nu prea râd, sau foarte greu, când aud un banc spus de altcineva, le-ar părea ceva înjositor.

*Pe 7 Ianuarie 2017, 16:40, George Scrima a scris:
Celei care ne iubește pe toți (Chiar fără de arginți)
Celor dornici de o primăvară grabnică*

VIS DE IARNĂ

*Eram la un concert cu Soare
Și afară vântul spulbera zăpada,
Un Spărgător pășea pe o mare
De sunete ... o, Șeherazada !*

*Povestea sutelor de nopți
Începe tainic, când apare luna,
Și nimeni nu mai bate-n porți,
La fel, ca ele, nu-i nici una.*

*Și iată cum după o mie
Povestea e aproape gata,
Brusc și ciudat, ca-ntr-o magie,
Sultanul îndrăgește fata.*

*V-am înșirat povestea toată
Pentru a nu știu câta oară,
E tainic gând care mă-mbată:
Muzică, soare ... primăvară.*

*Giorgio
la început de an,
Visând să fie el ... sultan.*

*P.S. Sala RADIO – 5 Ianuarie 2017
Concert de Anul Nou cu T. Soare
Orchestra SIMPHACTORY
Ceaikovski – SPĂRGĂTORUL DE NUCI
Rimsky-Korsakov – ȘEHERAZADA*

Frumos Giorgio, felicitări !
Legat de visul tău îți vom zice:

*Ai visat să ajungi sultan
Doar că-n țară nu e cazu',
De aceea îți vom zice:
Vrabia Mihai Viteazu.*

În continuare mă joc puțin cu rima, ce merge bine cu Scrima.

*Să trăiască George Scrima,
Peruan faimos din Lima,
Cel îngemănat cu rima
Și pelerin la Fatima,
Îl salut cu toată stima.*

Zilnic-și mănâncă azima
Măsurată cu centima
Ca să nu cadă victima
Ce i-ar afecta inima.
Pentru el dansu-i patima,
Dansul cel din clasa prima,
Privindu-l te-ar legitima
Chiar să îți vină lacrima.
Mă opresc pentru-a m-exprima,
Nu mai am cuvinte-n în –ima.

Colegul nostru este un mare dansator cum am consemnat și cu alte ocazii.

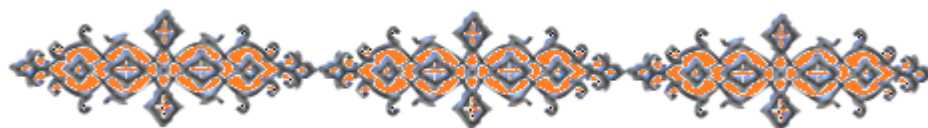
Pentru Scrima dansu-i rima
Ce-l ajută a-și exprima
Trăirile abundente
Ce-i cuprind toată inima.

Lui RA – DIO (Radu-Diomid)

candidat la premiul „FRUNZA” pentru întreaga activitate „Humor”-istică

*„General fără costum”
Așa ai ajuns acum?
Doar o FRUNZA de pe ram
Purta...biblicul Adam.
Dup-atâta haz, delir,
Ai ajuns un...rege Lear?*

Poeți și prozatori

“Poezia ține, după părerea mea, de partea cea mai ascunsă, cea mai intimă a ființei noastre. Poezia echivalează aproape cu o rugăciune. În poezie te cufunzi pentru a te întoarce cu frumusețe. În rugăciune intri pentru a te integra absolutului”.

Zoe Dumitrescu-Buşulenga

Citind textul de mai sus mie, ca simplu cetățean, îmi vine greu sau aproape imposibil de a vorbi în termeni adecvați despre poezie sau despre literatură în general. Totuși vreau să spun că în comunitatea IE70, după părerea mea, avem un poet adevărat, este vorba despre Victor Neagoe. Are fior, se exprimă metaforic, transmite stări. A scris volumul “[SPAȚIUL NOSTRU VECTORIAL. Poeme pentru sertar](http://www.victorneagoe.com/poetry/poetry.html)”, are și traducerea în franceză, nu numai a titlului cărții, “[NOTRE ESPACE VECTORIEL. Poèmes pour le tiroir](http://www.victorneagoe.com/poetry/poetry.html)”. Poeziile au fost scrise în 1989, deci pe vremea lui Ceaușescu, probabil de aceea poeziile au fost destinate sertarului. Acum pot fi accesate direct pe internet scriind numele autorului sau folosind *link*-ul de mai jos

<http://www.victorneagoe.com/poetry/poetry.html>

*Șeful nostru Emil Victor
Ne-a surprins cu un poem
Despre pomi, păduri și flori,
Despre păsări și culori
Ca noi toți să înțelegem
Ce înseamnă să fii... Vector!*

Mihaela

Victor Neagoe a scris după 1990 poezia “Balada lăcustelor”, o poezie foarte corozivă la adresa situației din țară. Poezia poate fi citită pe site-ul nostru

<http://promotia70elc.nvn.ro>

O poezie din “Spațiul vectorial”:

O, scrâșnetul de candelabre ...

Victor Neagoe

O, scrâșnetul de candelabre
Uitate seara fără wați ...
Și țipătul de nopți macabre,
Înfrigurate, din Carpați ...

Și urletul de disperare
Venind mai clar sau mai obscur
De la o haită în turbare
În așteptare de femur ...

Și plânsul casei amintirii
Strivită de-un buldozer orb,
Durerea nudă-a prăbușirii
Sub pliscul dur al unui corb ...

Și vaietul amar de-altare
Sub profanarea de jivini ...
Și răcnetul prelung de fiare
În așteptare de creștini ...

Când Victor ne-a semnalat poezia lui “Balada lăcustelor”, colega din Canada Mihaela Diaconescu (Michaela Butta) a scris:

*Şeful nostru Emil-Victor
Inspirat el este iar.
Vectorii sunt la sertar,
E vremea lăcustelor!*

Un alt pretendent la gloria postumă este George Scrima (TT), într-un capitol anterior apar multe versuri scrise de el. El scrie mult cu ocazia diverselor evenimente din comunitatea noastră dar nu numai, are și alte subiecte. Terminologia bogată folosită de Giorgio îmi dă impresia că are o bogată cultură clasică și modernă, ceea ce este de bun augur, cineva spunea că “*n-am încredere în scriitorii care scriu mai mult decât citesc*”.

În fine al treilea poet, mai reținut, este Cornel Sterian (CSF).

Cu prilejul unui schimb de mesaje, Cornel mi-a trimis versurile de mai jos. Lăsând la o parte laudele exagerate, versurile parcă nu sunt scrise de un amator:

*Ne-atârână toamna vieții podoabe la ferestre
Iar noi ne văicărim de beteșuguri multe.
Credeam că senectutea poate să exulte;
Cu vorbe acre însă mă „făcuși”, Maestre!*

*De ce nu sunt și eu poet adevărat ca tine,
Ți-aș închina o odă ca unui bust în viață,
Dar vai, îmi este mâna pe plaivaz de ghiață.
Mă resemnez cu gândul la zodii și destine.*

Acum vă zic ceva foarte interesant. Din schimbul de mesaje cu Cornel, în special pe internet, aflu că tatăl lui a făcut studii umaniste, de aici concluzia că și Cornel are aplicațiune spre artă. Ca dovadă, la un moment dat a adunat o serie de poezii scrise de el și le-a trimis la o revistă literară, în perspectivă urmărea și el o carieră umanistă. A primit însă un răspuns negativ, în acel moment, brusc și poate instinctiv, a renunțat la poezie și a urmat cariera tehnică. Cred că inconștient a gândit cum a scris cineva (din păcate nu mai rețin autorul), citez aproximativ: *“în poezie dacă nu ești genial nu contezi”*. Povestindu-mi cum a renunțat la poezie i-am transmis catrenul de mai jos, dar n-am primit nici un răspuns.

Soarta nu te-a ajutat
S-ajungi mare scriitor,
Dar mă-ntreb, ca inginer
A mers ca-nlocuitor ?
(Deci ceva consolator).

Tot ca o înclinație spre domeniul umanist, îmi povestea Cornel că o dată s-a apucat să învețe limba sanscrită, la care totuși a renunțat la un moment dat, probabil sincron cu momentul când a renunțat și la poezie. Acum încă mai lucrează, este profesor la Politehnică.

Avem și un prozator, este vorba de Yvonne (CSF). Yvonne are o memorie foarte bună, a citit mult, a scris mai multe jurnale de călătorie. Are un debit verbal nestăvilat dar în același timp are și debit consistent la scris. Spunea o dată că studiile politehnice n-au fost pentru ea cea mai bună alegere, poate l-a copiat pe tatăl ei care a fost inginer. Pe Yvonne, a declarat ea, ar fi tentat-o critica de artă.

Desigur ar mai fi de reamintit Aurel Ionescu, scriitorul străzilor, dar el este deja consacrat, a publicat deja patru volume, urmează și altele, la o editură reală.

Acum, ca o concluzie, i-aș ruga pe cei patru scriitori să-și adune ce au scris și ce vor mai scrie, sper, în niște lucrări de sine stătătoare astfel încât noi colegii să le apelăm pentru a fi citite, fără a pierde timpul pe internet în căutarea lucrărilor disperate. Evident lucrul acesta implică un efort și timp consumat din partea autorilor, dar eu mă gândesc la plăcerea noastră, a colegilor cititori. Arta în general se bazează pe inspirație, pe talent, fără acest har nu poți fi artist. Dar pe lângă inspirație este necesară și așa numita “transpirație”, de exemplu la o poezie mai trebuie rimă, mai trebuie ritm, mai trebuie măsură, chestiuni legate de formă. Aceste cerințe nu apar în totalitate și de la sine prin scrierea versurilor, mai trebuie lucrat pentru obținerea formei perfecte, deci mai trebuie transpirație. Eu am opera lui Eminescu în 7 volume, apărută sub coordonarea acad. Eugen Simion. În volumul 6, pe o întindere de 400 de pagini, se desfășoară dicționarul de rime întocmit de Eminescu. Deci e clar, Eminescu a muncit enorm pentru obținerea formelor perfecte în poeziile sale. Mergând pe ideea aceasta a sacrificiului pentru artă, citeam că nevastă lui Lev Tolstoi a retranscris romanul “Război și pace” (Война и мир) de 7 ori, chiar în timp ce scriam acest lucru citeam pe internet că autorul a recitat romanul de 13 ori. Se zice că forma fără fond nu ar avea valoare, dar anumite lucrări pot începe cu forma, forma fiind în așteptarea fondului. Colegii noștri de mai sus practic au fondul, care poate fi completat, urmează definitivarea formei. Mișu Gheție vă așteaptă cu lucrările ca să le pună pe *site*.

În ce mă privește:

Eu n-am áuz muzical
Și-ndeobște nu-s artist,
Dar cine mă împiedică
Să dansez, să nu fiu trist,
Să scriu poate-original
Și să cânt la o adică
Pentru mine personal.

Și declar, nu-i un mister,
Rămân ce-ám fost, inginer.

O vorba interesantă: “*Să cânți ca și cum nu te-ar auzi nimeni, să dansezi ca și cum nu te-ar vedea nimeni*”.

Scriam despre despre Eminescu

Geniul poeziei noastre,
Ne-ai devenit immanent,
Pentru-ntreaga românie
Tu ai fost un exponent.

Ne este dor de tine, dor,
În inima românilor
Tu ești mereu, nemuritor,
Și ieri, și azi, și-n viitor.

Teiul lui Eminescu din parcul Copou de la Iasi

15 Ianuarie 2013, Ziua de nastere a lui Eminescu

Astazi este ziua lui Eminescu, astazi nu trimitem si nu primim mesaje, astazi citim poezii de Eminescu. Mai jos aveti cateva citate din cartea "divinului critic" George Calinescu "Viata lui Mihai Eminescu"

"El (Eminescu) avea ca atare un suflet etic, simtitor la toate ideile si sentimentele, care alcatuind traditia unei societati, sunt ca grinzile afumate ce sustin acoperisul unei case, nefiind lipsit totdeauna de viziunea unui viitor mai drept. Nu nutrea nici o aspiratie pentru sine, ci numai pentru poporul din care facea parte, fiind prin aceasta mai mult un exponent decât un individ" [...].

"Eminescu a fost, într-un cuvânt, un om înzestrat sa exprime sufletul jalnic sau mândru al unei multimi în primejdie de a fi strivita de puterile îndârjite ale lumii vechi, sa o înviorzeze cu vehementa si s-o împinga înainte, aratându-i viitorul în chipul unui trecut idilic si pe care soarta l-a aruncat într-o societate parând entuziasta de progres si grabita de a-i lepada vesmintele vetuste, dar hotărâta a nu abandona nimic din privilegiile ei" [...].

"Astfel se stinse în al optulea lustru de viata cel mai mare poet pe care l-a ivit si-l va ivi vreodata, poate, pamântul românesc. Ape vor seca în albie, si peste locul îngropării sale va rasari padure sau cetate, si câte o stea va vesteji pe cer în departari, pâna când acest pamânt sa-si strângă toate sevele si sa le ridice în teava subțire a altui crin de taria parfumurilor sale".

Cu umilele și insignifiantele mele mijloace aduc omagiu Eminescului:

Cât ești în conștiința Românescului popor Dragă Eminescule Tu vei fi nemuritor. RD.15 Iunie 2013	Merită slăvit Poetul Într-un inspirat poem, Doar prin grația divină Ne-a fost dat să îl avem. RD.15 Ianuarie 2015	Fu noroc sau o răsplătă Pe pământul Românesc Să se nască într-o iarnă Genialul Eminescu ? RD.15 Ianuarie 2016
--	---	---

“Eminescu este pentru noi ceea ce este Goethe pentru germani; Shakespeare pentru englezi; Dante pentru italieni. El este geniul, în care s-au întâlnit, deopotrivă de ridicate, puterea de invențiune cu aceea de reflecțiune critică. În poezia și proza lui, simțirile cele mai caracteristice ale vieții noastre naționale și-au găsit o expresiune artistică și nepieritoare. El este maestrul care a știut alege metalul pur și nobil din minereul brut al sufletului nostru”.

Constantin Rădulescu-Motru (16 iunie 1939)

Mihai Eminescu

15 Ianuarie 1850 – 15 Iunie 1889

RUGĂ CĂTRE EMINESCU

Se-nvolbură haotic a iernii grea tornadă,
Prăvale peste case vârtejuri de zăpadă
Iar ritmul ei frenetic așterne peste stradă
Mai densă, tot mai densă, a fulgilor pomadă.
Și neaua, viscolită năpraznic, stă dovadă
Cum spații infinite trimit a lor iscoadă
Spre noi, pe când a zilei lumină stă să scadă,
Lăsând în urmă-asediu de albă baricadă.

Nu-i mult de când pășirăm al unui an hotar.
Nerăbdători, cu ochi ațintiți pe calendar
Răbdăm șir lung de zile să se succedă rar.
Acum, ca și-altădată, emoții, iar și iar
Ne-apasă. A noastre inimi, fără' de răgaz, tresar
În așteptarea zilei când am primit în dar
Pe cel fără pereche și miruit cu har
Să ne îndrume pașii, cu cugetul lui clar,
De 'nalte idealuri constructor temerar
Și, ne-ntrecut, de versuri măiestre făurar.

Românul absolut, suprema-ne instanță,
Cel ce a întărit a nației prestanță
Cu verbul său de foc, simbol de cutezanță,
Exemplu de urmat și rază de speranță,
Cel care s-a opus la sordidă alianță,
Știind că soarta țării-i de primă importanță,
Mult mai presus de-a ființei sale siguranță,
Punându-și, cheazășie, chiar viața în balanță!

Cu gândul iar la tine, la o târzie oră,
Supuși pe veci la spații și timp ce ne devoră
În vreme ce a noastre neliniști le ignoră,
Acum, când și tăcerea pare a fi sonoră,
Singuri cu nostalgia din noi și noaptea soră,
Cu ochi deschiși visând la superba-ți auroră,
Primește, Neuitate, în haină tricoloră
Omagiul, pe vecie, al celor ce te-adoră!

În pâcla deasă-a nopții, pătrunsă de mistere,
Care ne copleșește și drepturile-și cere
În fața cărei suntem captivi ca-ntr-o cădere
Ce nu poți s-o împiedici, căci n-ai așa putere,
Trimitem către tine, ca unică avere,
Cu dragoste nestinsă de vremi, dar și durere,
Recunoștința noastră, ca blândă mângâiere,
Să te-nsoțească veșnic prin curgerea de ere.

De când ai apărut, ne-ai fost lumină,
Cu fruntea-ți 'naltă străjuind, senină
Cursul istoriei acestui neam, deplină.
De-aceea, tot românul ți se-nchină
Ca la icoană, și duios suspină,
Drum în eternitate îți alină
Păstrând, neîntinată, pe retină,
Pios și cu evlavie creștină,
Emblema ta, de fragedă tulpină,
Cu mlădiere tainică, divină,
Ce-n undiri duioase se înclină
Țâșnind din viguroasă rădăcină
Înfiptă în a patriei grădină.

Suflarea noastră-ntreagă te cinstește.
Bătrânul nins de ani le povestește
Cu drag nepoților și le citește
Despre Luceafăr ce călătorește,
Pruncul la sânul mamei îți zâmbește.
Țara, cu venerație privește
Spre Tine. Nu degeaba te iubește,
Știind că și prin Tine ea trăiește,
Căci **EMINESCU**-nseamnă **românește!**

Ilustru, neasemuit **Mihai**,
Din vorba din popor te inspirai,
Pe care migălos o modelai,
Gătind-o strălucit într-un nou strai,
Ctitor de geniu pentru-al nostru grai.
Dumnezeiesc miracol întrupai,
Sortit să fii, pe gura cea de rai
Eternul României magic crai.

În lumea mercantilă, în care nu contează
Valoarea și virtutea, ci cei care trădează,
Doar banul și puterea, la care mulți cedează,
Exemplul jertfei tale e rar și-ntemeiază.
Și ale noastre drumuri le-ndrumă și veghează,
În dreptele tipare viața ne-o așează,
La viitor de glorie el încă mai visează.
Tu, spirit tutelar, fii lângă noi, păstrează
Credința-n fiii țării și ne îmbărbătează
Cu firea-ți neînfrântă și inima vitează,
Cu conștiința imaculată, veșnic trează.

De-aceea,-n fapt de seară, bătut de-al vieții vânt,
În preajma zilei tale, cuprins de-un simțământ
De-adâncă pietate, la-mpărătesc mormânt
Păstrat pe veșnicie-n pământul țării, sfânt,
Acum păzit de alb și imaculat vestmânt,
Adăpostind în suflet nepieritoru-ți cânt,
Mă-nclin cu duioșie și te binecuvânt
Vrăjit de strălucirea-ți și fac un legământ.

Minunatule astru, luminându-ne calea sortită
Icoană sfințită cu sânge, lăcrimând românește,
Hotarele țării, ce spiritul tău le păzește
Au să fie în veac cum le știi, nu te teme,
Istoria va consfinți România unită.
Ecoul ideilor tale nu se va stinge,
Măreață va fi nația ta peste vreme.
Idealul pentru care-ai luptat va învinge
Nimeni nu va putea să ne fure trecutul,
E sigur că știm cum să ne construim viitorul,
Sub a ta îndrumare ne vom reface avutul,
Credința în tine ne va inspira iarăși zborul!
Urmându-ți menirea, imboldul mereu să ni-l dai.
Atât te rugăm, înțeleptule, sfinte Mihai!

Eugen ZAINEA
12,13,14 Ianuarie 2017

George Călinescu în "Viața lui Mihai Eminescu":

"El [Eminescu] avea ca atare un suflet etic, simțitor la toate ideile și sentimentele, care alcătuind tradiția unei societăți, sunt ca grinzile afumate ce susțin acoperișul unei case, nefiind lipsit totdeauna de viziunea unui viitor mai drept. Nu nutrea nici o aspirație pentru sine, ci numai pentru poporul din care făcea parte, fiind prin aceasta mai mult un exponent decât un individ" [...].

Nichita Stănescu zicea: “*Poetul ca și soldatul nu are viață personală*”.

În continuare omagiul meu modest și umil adus marelui poet.

Geniul poeziei noastre,
Ne-ai devenit imanent,
Pentru-ntreaga națiune
Tu ai fost un exponent.

Ne este dor de Tine, dor,
În inima românilor
Tu ești mereu, nemuritor,
Și ieri, și azi și-n viitor.

Radu Drăguș
15 Ianuarie 2017

Din păcate colegul IF70 Nicolae Fotache ne-a părăsit în 2011, dar nici până la acea dată nu am avut ocazia să-l revedem pentru că el nu a vrut să participe la nici o întâlnire a noastră, nici la facultate nici la grupă. Eu am avut ocazia să-l văd de cinci ori, de trei ori personal și de două ori la niște întâlniri mai restrânse. Odată îl întâlnisem la Fabrica de Calculatoare unde era angajat, dar a fost destul de reținut, fără zâmbetul caracteristic la întâlnirea unor colegi după mulți ani. În plus nu a vrut să fie pozat și nici să trimită vreo poză. Ideea lui, cam ciudată, a fost că vrea să rămână cu imaginile noastre din tinerețe (deși el a văzut toate pozele noastre actuale) și la fel și noi cu imaginea lui. I-am scris:

Bravos domnule Fotache,
Ne văzuși amurgul vieții
Și tu ai vrea să te păstrăm
Cel din anii tinereții.

Dragă Ney te-am bombardat
Și cu versuri și cu proză,
De toate ai fi scăpat
Dacă trimiteai o poză.

Vrei să stai în mintea noastră
Cu-ale tinereții grații,
Te pozăm până la urmă
Apelând la paparazzi.

Până la urmă am obținut două poze bune de la Yvonne.

Regretăm foarte mult decesul lui Ioan Chiș (IF70), întâmplat în Martie 2016 într-un mod intempestiv. Textul de mai jos l-am trimis Rodicăi la înmormântarea în Ardeal, eu n-am putut participa. La cererea ei am scris textul, care a fost citit de către preot la slujba de înmormântare, ce a avut loc la Bârcea Mică, satul natal al lui Nelu Chiș aflat între Deva și Hunedoara. Totuși cu ocazia excursiei CSF de la Deva-Șoimuș am avut ocazia ca un autocar întreg de ingineri electroniști, inclusiv soția Rodica, să mergem la mormântul lui Nelu Chiș.

Dragă Nelu Chiș,

Te cunosc de peste 50 de ani. Cinci ani am fost colegi la Facultatea de Electronică din București, trei ani am stat la cămin împreună în aceeași cameră, cu încă alți doi colegi. Am absolvit facultatea, am fost repartizați amândoi în București, ne-am căsătorit, eu am fost la nunta ta de la Bârcea Mică, lângă Deva, tu ai fost la nunta mea de la Lunca Arieșului în Munții Apuseni. Acum câțiva ani tu și cu Rodica ne-ați fost nași la nunta de argint. La începuturile așezării în București ne-am ajutat de atâtea ori, în special la căratul mobilei în apartamentele noastre. Am fost la Mare împreună, am petrecut la atâtea evenimente legate în special de zilele noastre de naștere sau de Revelioane și sărbători, am vizionat spectacole, ne-am întâlnit de multe ori la moșia voastră din Tărtășești, din cinci în cinci ani ne-am revăzut neconținut cu colegii de facultate, de vreo opt ani am început să ne întâlnim anual colegii de la specialitatea noastră Ingineri fizicieni. Iată atâtea prilejuri de revedere, de bucurii împărtășite, de glume, de comentarii politice, de schimburi de replici uneori contradictorii dar niciodată cu iz de scandal sau de despărțire. Ai lucrat o viață la Institutul de Fizică Atomică Măgurele într-un domeniu de vârf și anume laserii de putere. La pensie ai abordat îndeletnicirea primordială a umanității și anume agricultura, la Tărtășești și o perioadă și în satul tău natal și iubit Bârcea Mică. Ai încheiat cercul existenței tale la Bârcea Mică, după o viață de bucurii, împliniri dar și necazuri. Energia ta inepuizabilă, pofta de viață, forța cu care ți-ai manifestat

convingerile, bune sau rele, impetuositatea, au lăsat o amprentă puternică în sufletele noastre, de aceea toți am rămas descumpăniți de retragerea ta în liniștea eternă într-un mod parcă prea grăbit.

**Nu te vom uita !
Să-ți fie țărâna ușoară !**

Radu Drăguș
Martie 2016

Nelu Chiș pe ultimul drum

Plin de viață Nelu Chiș,
Toată lumea l-a iubit,
Spre regretul tuturor
De curând ne-a părăsit.

1947 - 2016

Dumnezeu să-l odihnească !

La începutul anului 2017 trimiteam tuturor colegilor cu adresa de *e-mail* cunoscută textul de mai jos.

La 70 de ani

Dragi colegi,

Anul 2017 este un an deosebit pentru noi, anul acesta majoritatea dintre noi face 70 de ani, teribil !

Cu acest prilej zic tuturor, inclusiv celor mai “evoluați” sau celor mai tineri:

La mulți ani cu sănătate și bucurii !

Mi se pare potrivită pentru noi poezia de mai jos, am primit-o la sfârșitul anului 2016 de la un prieten din Canada, absolvent de Energetică la UPB, cu doi ani înaintea noastră. Acest prieten nu este chiar străin de generația noastră de Ingineri electroniști, vărul lui primar, din aceeași generație, a făcut tot Electronica și a luat de nevastă pe colega noastră Mira de la RADIO, au împreuna un băiat.

La sfârșit apare comentariul meu.

Cu umor despre revederea la peste 50 de ani de viață

Margareta DRĂGHIA

În metropola din care
Am plecat pe-a vieții cale,
Cetățenii pe trotuare
Merg încet, pășind agale.

La costum și la cravată,
Imbrăcați de sărbătoare,
Trecătorii, cu mirare,
Se întreabă: „Cine-s oare?”

Ne uităm unii la alții,
Ne-ntrebăm chiar cu mirare:
„Cum a fost, măicuță, oare,
O atare transformare ?”

Am plecat cu toți-n viață,
Tineri, veseli și frumoși
Și ne-ntoarcem în postura:
Moși albiți și chelioși.

Este floarea cea vestită,
Toți cu câte-o facultate,
Adunând de-atunci încoace
Șaptezeci de ani etate.

Hotărâți să se-ntâlnească
Cam în fiecare an,
Până când n-o mai rămâne
Decât unul, în final.

Am venit din toată țara,
Unii chiar din larga lume,
La-ntâlnirea cu colegii,
Să ne ținem iar de glume!

Am fost prieteni buni în școală
Și-așa am rămas mereu,
Dorul de-a-i vedea la față
Ne apasă tot mai greu.

Pupături, străngeri de mână,
Glume, vorbe amicale,
Amintiri din tinerețe,
Când nu prea aveam parale.

Dar aveam o calitate:
Eram veseli, geniali,
Hotărâți și noi s-ajungem...
Ingineri, sau... generali.

După ani de trudă multă,
Am ajuns cum ne e scris,
Să acumulăm, firește,
Bogății de nedescris:

Pe la tâmple-avem argintul,
Aurul pus de dentist,
Plumb atârână la picioare,
Pietre scumpe-n colecist...

La Snagov nu avem vile,
Nu avem nici patru case,
N-am făcut nimic pe pile,
Precum unii ca Năstase.

N-am avut și n-avem firme
Intrate în insolvență,
Au intrat la pușcărie
Doar vreo trei din intendență!

Însă mergem înainte,
Nu ne dăm deloc bătuți,
Căci avem umor și farmec,
Chiar și oarece bănuți.

Și acum, la vârsta-aceasta,
Ne mai ținem de femei,
Să ne-ajute-a trece strada,
Sau să nu cădem pe-alei...

Dragi colegi IE70 mă gândeam să vă scriu:

Șaptezeci e o stație
Ca și cum am fi pe-o plută,
Însă stația finală
E spre nouăzeci, o sută.

Este foarte clar, suntem pe pluta vieții unde condițiile de trai sunt minunate. Acum la drept vorbind nu există stații obligatorii plasate în anumite locuri, stație este acolo unde cineva vrea să coboare, evident ultima stație este acolo unde coboară ultimul supraviețuitor. E bine să nu vă grăbiți și să coborâți spre capătul traseului, totuși dacă unii nu mai au răbdare și coboară mai repede îi vom zice fiecăruia în parte:

Unde-ajungi să n-ai vreun gând
Și de-urât cumva să-ți fie,
Vom veni cu toți pe rând
Și-ți vom ține companie.

În concluzie este foarte clar, tot secretul în viață, sau poate unul dintre ele, este să ai răbdare (*“cu răbdarea treci Marea”*).
În legătură cu aniversarea noastră, dar este valabilă pentru aniversarea fiecărui individ în parte, vin cu o întrebare:

Acum la aniversare
Greu este s-apreciem:
Ce facem, adunăm anii
Sau cumva vrem să-i scădem ?

În final vin cu urarea:

*Să vă trăiți restul de viață cu multe bucurii
și dureri cât mai puține !*

Radu Drăguș (IF'70)
Ianuarie 2017

Prefixele pensionarilor.

70 septuagenar, un tânăr pensionar
80 octogenar, o viață-mplinită, chiar
90 nonagenar, ceva mai rar
100 centenar, care e mai temerar.

Vorbe adunate din folclor

*Ușurel trecui prin lume
Ca pasărea prin pădure.*

*Și să lași la moartea mea
Să-mi vină ibovnica
C-a fost bună, n-a fost rea.*

*Tinerețe, mândră floare,
Omu numa-odată o are.*

*Măi bădiță, bădișor,
Nu mă călca pe picior
Că eu știu de ce ți-e dor.*

*Tare Doamne nu mă bate
C-am iubit și măritate.*

*N-am știut că dragostea
Este o boală-așa de grea,
Nici nu mori nici nu te doare
Dar te uscă din picioare.*

*Decât să nu știi juca
Mai bine nu știi săpa,
Că la joc te vede satu
Da' la sapă numa' dracu.*

*Nu-mi pare rău că iubesc
Pare-mi rău că-mbătrânesc,*

Însurătoarea:

*Am crezut că-i doar o noapte,
Nu știam că-i pân' la moarte.*

*Că eu când m-oi spovedi
Șapte popi mi-or trebui,
Șapte popi din șapte sate
Să mă scape de păcate.*

*Cât-îi vara dorm în șură
Noaptea umblu după gură.*

*Dragi mi-s nopțile de vară
Când dorm fetele pe-afară.*

*Pe furiș cine-a iubit
Nu degeaba a trăit.*

*Am drăguțe-n șapte sate
Și fete și măritate.*

*Pe furiș vine la tine
Și pleacă când ți-e mai bine,
Doamne cât am îndurat
Pentru badea însurat.*

*De iubești sau nu iubești
Ai să vezi că-mbătrânești
Și-ai să vezi că vine-o vreme
Când prea mult e și-o muiere.*

*N-oi trăi cât îi Pământul
Oi trăi cât o vrea Sfântul.*

*Pe unde calcă mocanii
Se fac vara mari bostanii.*

*Bată-l Doamne măritat
Că de-abia l-am așteptat,
Repede m-am săturat.*

*Tare mândra îi beteagă,
N-are horincă-n uiagă.*

*Rău e Doamne să iubești
Cu cin' nu te potrivești.*

*Orice boală-și află leacu,
Dragostea e dată dracu.*

*Câte am făcut pe lume
Nici la popa nu pot spune,
Că popa nu-i Dumnezeu
Să știe ce-am făcut eu.*

*Nevasta care-i frumoasă
Mare pagubă-i la casă.*

*Măi copile unde-i mere
Fii bărbat nu fii muiere.*

*Nu-i lumină nicării
C-or murit tăți oamini.*

*Muierea frumoasă tare
Umblă după ce nu are.*

*Baba vrea făcute toate,
Moșu face doar cât poate.*

*Nu-i cuib fără rândunică,
Bărbat fără ibovnică,
Nu-i muiere cu batic
Fără s-aibă ibovnic.*

*Am bărbatu', bată-l Doamne,
Nu mă suduie când doarme,
Dar și eu mă chinuiesc
Să mă rabd să nu-l trezesc.*

*De urât te poți ascunde
Dar de dragoste n-ai unde.*

*Șapte vieți dac-aș trăi
Aș juca și aș hori.*

*Casa fără dă muiere
Îi ca stupu fără miere,
Căci muierea, bat-o vina,
Lucră-ntr-una ca albina.*

*(Completarea mea:
Bărbatu-i, cu grație,
Trântor prin vocație.)*

*Din guriță ți-aș da bere
Și din sâni ți-aș mânca mere.*

*Strugurii se coc la soare,
Vinu se bea la răcoare.
Cu atât te-alegi în viață,
Ce iubești și strângi în brață.*

*Dragu-mi paharu plin,
Badea tânăr nu bătrân.*

*Eu mândrule n-am avere
Numa' la grumaz mărgele.*

*Cine-o pus vița de vie
Dumnezeu Sfântu să-l ție.*

*Verde-i frunza la frăguțe,
Bine-i s-ai două drăguțe.*

*Hai mândră să trecem dealu
Să ne povestim amaru,
Tu pe-al tău și eu pe-al meu
Să vedem care-i mai greu.*

*Dragostea unde te cheamă
N-are tată, n-are mamă.
Tinerețea mândră floare,
Omu numa-odată o are.*

*Cine-n dragoste nu crede
N-ar mai călca iarbă verde.*

*Nu-mi pare rău de nimic
Numa' după lume-un pic.
Cât trăiești bade pe lume
Nu striga mândra pe nume,
Numa' struguraș de vie
Nime'n lume să nu știe.*

*Ori pe lume-atâta ești
Până lucri și iubești,
Sănătatea când te lasă
Bătrânețea-i după casă.*

*Din dragostea mea și-a lui
A dat floarea crinului.*

*Măi bădiță dorul tău
Facă-l Dumnezeu părau
Și pe mine o vâlcea
Ca să ies în calea ta.*

*Eu cu mândra duce-m-aș
Nu ne-ar trebui nănaș,
Nici popă să ne cunune
Numa' noi cu vorbe bune.*

*Câte fete-am sărutat
Aș face cu ele-un sat
Și-un oraș mai mititel
Ca să fiu primar în el.*

*Cine nu are drăguță
Are mintea cam slăbuță,
Pân-am fost eu în pucere
N-am iertat nici o muiere.*

*Dragostili celi mari
Ies în drum, parcă-s tâlhari.*

*Bine-i stă la pom în floare
Și la om în sărbătoare.*

*Sărutatu de urātu
Ăla te bagă-n pământu.*

*Stau cu mâna pă pahar
Și pătimesc dor și-amar.*

*Cine-și crede muierea
Este mai nebun ca ea.*

*Mândră de ți drag de mine
Fă-mă brău pe lângă tine,
Că și eu mândră te-oi fa
Struț în clop și te-oi purta.*

*Cât oi trăi pe Pământ
Am să iubesc și-am să cânt.*

*Cine n-o iubit o floare
Nu știé dorul unde-nfloare.*

*Pentru mândra care-mi place
Nici părinții n-au ce-mi face.*

*Foaie verde bob de rouă
Se dădu o lege nouă,
Bărbatu să țină două
Și muierea numa' nouă.*

*De-ar fi mândra-n satul meu
N-aș duce-o așa de rău.*

*Și când fu la lumânare
Tot mai dete din picioare,
Al dracu că nu mai moare
Că tot mișcă din picioare.*

*Io-s făcut oșan așe
Cu cuțât și cu cure.*

*Cucuruz cu rădăcină
Țucu-ți gura ta vecină.*

*Am iubit fete ca floarea
Și-am rămas cu supărarea.*

*Cine-o fost bătut de dor
Știu ca n-o trăit ușor.*

*Ce vii bade târzior
Ori de mine nu ți-e dor ?*

*De-i umbla o lume-ntreagă
Nu-i vedea o cioară albă
Nici noră la soacră dragă.*

*Dragostea dacă mă vede
Unde-s eu acolo șede.*

*Cine iubește vecină
Pe picioare nu se-ntină.*

*Mândro cărările noastre
Sunt pline de flori albastre.*

*Bată-l ploaie pe popa
C-o spovedit pe mândra,
Nu știu ce canon i-o dat
Că pe mine m-o lăsat.*

*Cine-și teme muieră
Facă-și gard pa lângă ea
Că și eu mi-oi face scară
Să mă urc la ea diseară.*

*A din vale m-a lăsat
A din deal s-a măritat,
A din capu satului
Ș-aia s-o dus dracului.*

*Multe trage omu-n lume
Mai mult rele decât bune.
De la leagăn la mormânt
Omu-i umbră pe Pământ.*

*Vai de omu care are
Suflet mic în casă mare,
Fericit ce-l ce rădică
Suflet mare-n casă mică.*

*De-aș ști mândro c-ai veni
Drumul ți l-aș pietrui
Cu prund și cu pietricele
Pe margini cu floricele.*

*Că omu-i ca frunza-n vânt
Moare când nu-i dă prin gând.*

*Dar așa-i lumea făcută:
Cui îi faci bine te uită.*

*Lasă-mă Doamne să moru
Pe brațele cui mi-i doru.*

*Hai bade să ne iubim,
Cât îi lumea nu trăim.*

*Cât îi lume oi hori
De n-ar lăcrima ochii,
Cât în lume oi cânta
De n-ar plânge inima.*

*Măi Mărie măi nevastă
Samănă flori în fereastră
Să crească 'nalte ca spinii
Să nu te vadă vecinii,
Să crescă 'nalte ca bradu
Să nu te vadă bărbatu.*

*C-ai lăsat în voia sorții
Dreptatea s-o-mpartă hoții.*

*Aș muri da' nu acuma
La toamnă când o da bruma,
Când o face vinul spuma,
În brațe la Caterina.*

*Ca și omu nu-i nici unu,
Dintre doi te vinde unu.*

*Trece viața printre ani
Ca apa prin bolovani.*

Text auzit de la cineva:

*Și din toate câte-am vrut
Să mă fac, nu m-am făcut,
Decât cântec printre stele
Să-mi alin visele mele.*

*Floarea mai înfloare o dată
Dar tu nu te mai faci fată,
Nici mila de la părinți
Niciodată n-o mai prinzi.*

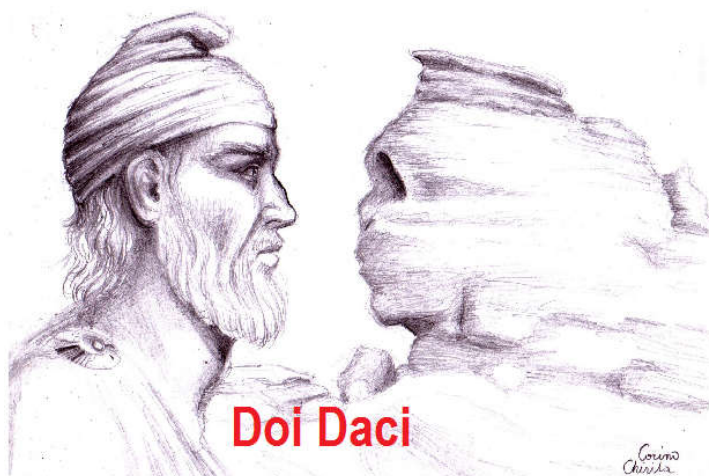
*Umbra vine după soare
Tinerețea-i trecătoare.*

Tvaștri – Zeitate indiană

„La început, când Tvaștri, creatorul divin, voi să creeze femeia, își dădu seama că folosisese toată plămada pentru crearea bărbatului și că nu-i mai rămăsese nimic... După ce se gândi puțin, făcu precum urmează: luă rotunjimea lunii și întortochetura plantelor agățătoare, îndărătnicia cârceilor volburii și tremurul firelor de iarbă, mlădierea trestiei și farmecul florii de lotus, privirea blândă a căprioarei și înverșunarea cu care se apără albina, bucuria zglobie a razelor de soare, plânsul norilor și nestatornicia vântului, sficiunea iepurelui și înfumurarea păunului, moliciunea pufului de papagal și duritatea diamantului, dulceața mierei și cruzimea tigrlui, căldura focului și răceala zăpezii, vorbăria gaiței și gânguritul dulce al porumbelului, perfidia cocorului și fidelitatea raței sălbatice - și amestecând toate acestea la un loc, făcu femeia și o dăruî bărbatului.”

Doi Daci

Triada **Compozitor**, **Interpret**, **Ascultator** - Deschide perspective metafizice
George Balan

Genialii **compozitori**
Sunt ai muzici "constructori",
Sclipitorii **interpreti**,
Si dragii **ascultatori**,
Iat-aicea-i triada
Ce formeaza muzica,
Fara vre o componenta
Muzica mai e prezenta ?

Triada "Compozitor, Interpret, Asculțător" este o idee a muzicologului George Bălan, scriind acest titlu si autorul pe internet găsiți un comentariu foarte frumos.

Stema României în diverse etape istorice

Iar steluța cea de sus
Oare ce-o avea de spus ?
-Socialismul, spune ea,
Se clădește-n țara mea.
Mihai Beniuc

Iar Băsescu cel de sus
Oare ce-o avea de spus ?
-Flota s-o împrăștiem,
Nevoie de ea n-avem.
Radu Drăguș

Iară Ponta cel de sus
Oare ce-o avea de spus ?
-Să distrugem România,
Asta ne este mândria.
Radu Drăguș

Dragi colegi, mai sus este poza lui Andrei Dulipovici împreună cu cei șapte nepoți, la acest capitol al nepoților Andi este campion absolut în generația noastră IE70. Mai jos sunt eu cu unicul nepot, vă spuneam eu că sunt modest, sau cum zicea Tudor Mușatescu: *“de la mine mai puțin, de la alții mai mult”*.

Îi scriam lui Andi Dulipovici:

Minunații tăi nepoți
Te fac chiar de ne'ntrecut
Și putem zice că ești
Campionul absolut.

Patroana pensiunii de la Gura Humorului

Pentru Laura

Iat-aici o frumusețe
Dar nu are nici o "vina",
Aici totul se-asorteaza
Cu frumoasa Bucovina.

RD

24/06/2014 14:46

Mă adresez colegilor CSF.

Statul vostru CSF-ist
Natural e monarhist,
Fiindcă consacrată şină
Rimează bine cu Regină.

*
**

Şina să lucre normal
E ceva esenţial.
Fiindcă ea ne poat-expune
Şi la rele şi la bune :
L-accidente nedorite
Sau trasee reuşite.

*
**

Glasul roţilor de tren
Este-un minunat refren,
Îl auzim pe-un singur ton :
Yvonne, Yvonne, Yvonne, Yvonne.

Radu Drăguş
Iunie 2013

Mai glumim:

Adorăm sincer femeia,
Nu e caz să ne insulte
Dacă noi bărbații, bieții,
Avem grijă de mai multe.

Varianta inversată :

Convinsă, mi-ador bărbatul
Dar îl rog s-admită saltul
Dacă cumva din greșeală
Cad în brațe și la altul.

Femeile ne scot din minți,
Asta nu e nostalgie,
Care om normal renunță
L-astă dulce nebunie ?

Fă-mă Doamne general
Și mă aruncă cu temei
Comandant peste-o armată
Formată doar din femei.

Fac apel către bărbați,
Dacă-i vreunul amator
Să vină convins la mine
Că îl fac locțiitor.

Noi săracii de bărbați
Mereu se-ntâmplă s-amețim,
Consecință-a faptului
Că-n jurul vostru ne-nvârtim.

Acest frumos catren nu știu unde l-am găsit:

*După chip cunoști o floare,
Ciocârlia dupa cânt,
Aurul după culoare
Și omul după cuvânt.*

Ca s-omagiem femeia,
Oricare din ele-ar fi,
Ideal ar fi s-o facem
Chiar în fiecare zi.

Mișu Gheție îmi trimitea uneori mesaje despre vârsta a treia, i-am scris:

Lasă-mă cu vârst-a treia,
Dă-mi fete stimat coleg
Să le privesc cu plăcere,
Măcar cu-âtât să m-aleg.

Legat de întâlnirile noastre cincinale am scris:

Întâlnirile anuale
Ne-ar face să prevenim
Situatii, cam normale,
Când de-a dreptul ne rărim.

Situația noastră încă nu este foarte gravă, ce-o mai fi vom vedea. Totuși mai vin cu un argument:

Cu colegii să petreci
Nu te mai sature în veci !
De-aia ar fi de ales
Să ne vedem cât mai des.

Radu Diaconescu îmi scria odată:

*"Azi e mare sărbătoare
Și-ți urăm cu toții-n cor:
Să fii tot cu Gura mare
Plină toată cu .. Humor "*

Apropo de întâlnirea de la Gura Humorului.

Eu, în afară de întâlnirile de la Facultate și cele cu colegii de secție IF, am participat la întâlnirile organizate de CSF-iști, respectiv la Tușnad, la Zărnești, la Gura Humorului și la Deva, unde am petrecut minunat. În afară de colegii CSF70 au fost reprezentanți și de la celelalte secții ale Electronicii ceea ce a fost de bun augur. Un coleg IF70 m-a numit în consecință *"agent dublu"*, din răutate, în glumă sau din invidie ?, nu știu, important este că a zis-o și mi-a oferit prilejul de a declara: eu sunt român total, îmi plac românii din toate colțurile țării, naționalitățile conlocuitoare, dar și românii de dincolo de hotare (Iorga zicea că *"Romania este o țară*

înconjurată de români”). Mergând pe ideea de mai sus afirm că sunt un inginer electronist total, îmi face o deosebită plăcere să dialoghez și să petrec cu colegii de la toate secțiile, adică **Electronică aplicată (EA), Centralizări și semnalizări feroviare (CSF), RADIO, Telefonie și Telegrafie (TT) și Ingineri fizicieni (IF)**, secția mea. În final zic:

Departăjarea pe secții
Nu-i motiv de dezbinare,
Electronica e una,
Haideți toți la adunare.

Pe linia aceasta a relațiilor intercolegiale și în general interumane eu, aproape instinctiv, merg pe ideea de mai jos:

Marșând pe simpla idee
Cum că nimeni nu-i perfect
Eu caut la fiecare
Ceea ce nu e defect.

Îi scriam o dată prietenei Olguța Macovschi din Franța.
Într-o romanță se spune:

*Tu nu m-ai înțeles pe mine
Și nici n-ai vrut să mă-nțelegi,
Dar când ne vom cunoaște bine
Vom fi bătrâni, vom fi moșnegi.*

Dar prietena m-a înțeles.

Dar văd că tu m-ai înțeles
Și chiar c-ai vrut să mă-nțelegi
Și-atunci nu are nici un rost
Să devenim și noi moșnegi.

În 2012 tipăream cartea mea cu epigrame intitulată “Epigrame și catrene” și postată pe site-ul nostru. Am dat un exemplar și vecinei de bloc, fostă ziaristă, acum pensionară, peste câteva luni împlinește 90 de ani. În ciuda vârstei este foarte lucidă și comunicativă, la vremea respectivă mi-a scris textul de mai jos.

*Nu e numai un Drăguș
Talentat și cam ghiduș,
Dar mai e și Diomid,
Doamne ce fain individ,
Scrie-n vers cu naturel,
Seamănă cu Păstorel.*

Eu acum scriu:

Cum să mă compar cu el,
Cu vestitul Păstorel ?
Nu sunt mare băutor
Și nici mare scriitor.

Aș fi fățarnic dacă aș zice că nu-mi plac laudele, cui nu-i plac ?, ele într-un fel certifică faptul că ceea ce ai făcut ai făcut bine spre încântarea semenilor. În același timp în fața laudelor nu prea ai replică, cel mult un “mulțumesc” și atât. Eu în general prefer criticile, comentariile, care au calitatea că stimulează dialogul, bineînțeles am în vedere criticile constructive, sincere, nu cele făcute cu răutate care nu au nici o valoare. În plus criticile pot semnală diverse greșeli sau omisiuni, deci contribuie la calitatea lucrărilor, prin critici ne dăm seama cum gândesc oamenii, e și un prilej de a cunoaște mai bine partenerii și de a-ți face noi prieteni.

Anul trecut în 2016 mi-am scris memoriile cu titlul “Viața mea”, apar și în *site-ul* nostru. Am primit câteva comentarii dar, în ideea exprimată mai sus, nu le transcriu ca să mă laud cu laudele primite ci pentru a auzi și alți

colegi și în același timp constat că auzim și momente din viața lor de un anumit farmec, momente într-un fel re trăite ca urmare a celor relatate de mine. Ultimul comentariu constituie o surpriză plăcută, cel puțin pentru mine.

*Dragă Radu Drăguș
Dragi colegi,*

*Nu mă miră apariția "romanului autobiografic" a lui Radu. Plutea de mult în aer. El care observa orice mică întâmplare din trăirile și din întâlnirile noastre și o înnobila și orna cu haz și duioșie nu se putea să treacă nepăsător pe lângă propria viață. Felicitări dragă Maestre pentru opera ta. Am citit-o pe nerăsuflăte gustând din plin umorul și autoironia de mare finețe, empatia și dragostea pentru semenii. Ești un suflet deosebit. Ne bucurăm că existăm în preajma ta. Felicitări încă o dată și îți urăm în continuare să ne încânți cu scrierile tale. Desigur că Memoriile tale vor figura la loc de cinste pe website-ul nostru. Având în vedere dimensiunea scrierii voi cere "extinderea spațiului alocat pe server" gândindu-mă că și alți colegi îți vor urma exemplul și vor scrie măcar o pagină de CV având în vedere că întâlnirea de 50 de ani se apropie. Îți dorim multă sănătate și putere.
Te îmbrățișăm cu drag cu toții.*

Mișu Gheție

Eu le-am citit. Există multe pagini cu viață în ele...

Nicu Georgescu

Dragă Radule-Diomid,

Am citit cu mare plăcere cartea ta scrisă cu sinceritate și cu simțul umorului, păcat de capitolul din final referitor la bolile tale care nu-ți dau pace, care m-a umplut de multă compasiune la adresa ta, dar și de dorința mea sinceră ca să ai puterea să le învingi, că așa este, mereu ai fost un învingător.

Eu nu te-am cunoscut la modul adevărat cum o fac acum. Cred că 90% din descrierile tale privind viața la țară mi se potrivesc și mie, deosebirea fiind că satul meu e situat la câmpie. Uneori îmi era jenă să spun colegilor orășeni că sunt de la țară, fie celor din Brăila, unde am făcut liceul, fie celor din București, dar îmi dau seama ca meritele mele erau mult mai muncite decât ale lor.

În fine, ideea ta de a scrie o carte autobiografică poate constitui un îndemn pentru noi ceilalți, mai ales acum când funia se strânge tot mai mult în jurul parului...

Mi-a plăcut mult și jurnalul bunicului tău, mai ales dacă-l punem alături de ceea ce știm din istorie. Cred că dacă ar fi plecat în America, ai fi fost un Diomid mai prosper...

Ideea cu arborele genealogic e foarte bună, te rog s-o dezvoltă cu toate neamurile, e ca un rezumat pentru nepoțelul tău când se va face mare, dar nu numai pentru el.

Eu am întocmit un astfel de arbore (în Excel) desfășurat pe 7 generații, nu a fost ușor de adunat toate informațiile. Poate voi scrie și eu ceva similar, deși nu am acest talent.

Viața de student a fost întocmai ca cea pe care ai descris-o tu, și eu consider că am avut condiții excelente la cămin.

Apropo de cămin, când a venit Birlic la căminul din corpul A, la plecare l-am condus eu cu un coleg de cameră până în centru, pentru că nu știa să iasă din zonă. Avea un Mercedes cât o garsonieră și ne spunea că în Germania e numai lapte și miere, deci să învățăm și să plecăm acolo. Dar noi am fost patrioți!

În concluzie, te felicit pentru această scriere captivantă, mai așteptăm și altele, așa cum ne-ai obișnuit.

Vati (Sebastian Popescu)

Descoperindu-ți rădăcinile devii mai conștient de ceea ce ești, într-un fel mai bogat! Nimeni nu trebuie să-și nege străbunii, acesta este darul lor cel mai prețios: tu!

Toți ne tragem din țărani, păstori, culegători, vânători! Poate străbunii noștri au fost chiar negri, cine poate spune cu siguranță: nu, eu descind sigur din albi?! Cine poate afirma cu siguranță că se trage din franci, geți, goți, daci, romani, turci ori cumani?! Că nu se trage din indieni, babilonieni, egipteni sau alt popor?! Nu poate fi rușine, nu este nici motiv de mândrie; asta este!!!

Arborele meu genealogic cuprinde multe generații, începând de prin secolul al XVI-lea. Dar nici eu nu sunt sigur dacă mai înainte printre străbunii mei nu au fost și tâlhari, sau regi, preoți, sau altceva!

Oricare ar fi străbunii, să le mulțumim pentru că au făcut să existăm! Și copiilor noștri să le putem transmite: tu ești urmașul acestora! Fii mândru că știi din cine te tragi, măcar în parte!

Cu simpatie,

Ivar Schwertner

Dragă Radu,

Mi-a plăcut foarte mult jurnalul tău. Nu mi-au plăcut suferințele tale, descrise în ultima parte a jurnalului. Mă rog la Dumnezeu să-ți dea multă sănătate. Să ai multă grijă de tine și să te faci bine.

Ai un talent literar deosebit, dovedit și în epigrame.

Îndemnat de descrierile tale am căutat, pe hărțile Google și Google Earth, satul tău Lunca Arieșului. Într-adevar este o zonă superbă. Văzând atâtea păduri mă întrebam dacă le colindai ca Eminescu. Apropo, cunoști ciupercile, le culegeai?

De ce te întreb? Părinții mei sunt de origine bucovineană. Cât au trăit bunicii mei eu și sora mea petreceam vacanțele la Rădăuți la bunicii din partea mamei și la Vama la bunicii din partea tatălui. Mai ales la Vama era raiul pe pământ. Aveam la dispoziție pădurile de pe dealurile din jur și apa Moldovei. Era o plăcere deosebită să faci baie în apa rece și vijelioasă a Moldovei și apoi să te prăjești la soare pe prundiș, alături de pădurea de brazi. Colindam pădurile de unde culegeam ciuperci, pe care le-am învățat de la părinții mei și de la bunici. Învățătura a fost bună, dovadă că am ajuns la vârsta asta fără să pătesc nimic mâncând ciuperci de pădure. Învățătura am transmis-o și fiicei mele și trag nădejde s-o transmit și nepoatei. Culegeam fructe de pădure: fragi, zmeură, afine, merișoare (asemănătoare afinelor, dar de culoare roșie). Găseam tufe de ienupăr, ale căror fructe foarte aromate sunt bune la tratarea bolilor de rinichi.

Și la Rădăuți a fost rai. Bunicii aveau pe lângă casă o mică livadă cu cireșe, vișine, pruni, mere și pere. Aveau și tufe de căpșuni și tufe de coacăze roșii, care erau denumite rebizl.

De când au murit bunicii s-au terminat toate astea. Acum mergem în Bucovina doar în excursie. De aceea mi-a părut extrem de rău că n-am putut veni la întâlnirea de la Gura Humorului. Aș fi revăzut meleaguri dragi ale copilăriei mele și v-aș fi fost un ghid, cred, destul de bun.

Uitându-mă pe hărți am căutat să deslușesc linia mocăniței și halta, dar n-am reușit. Am citit că această linie e trecută pe Lista monumentelor istorice. Spre amintire îți trimit atașat un extras din mersul de tren din 1960. Se vede acolo că erau trenuri personale dar și accelerate. Care mai e situația acum?

În jurnal spuneai că ai niște rude în Rădăuți. Poți să-i întrebi dacă au apucat cumva să-i cunoască pe bunicii mei. Ei se numeau Halip și stăteau pe strada Trandafirilor nr. 13.

Îți doresc ție și celor dragi ție numai bine și multă sănătate!

Florin Ilisei

Dragă Radu,

Ai greșit afirmând despre lucrare (la pag.1) că "nu-mi fac iluzii că cineva ar citi-o." Iată că eu am citit acest document, intitulat "Viața mea" și, luat în ansamblu, mi-a plăcut. Am apreciat în primul rând ideea - mai ales că și eu am realizat ceva similar, "Memorii semicentenare", difuzat în oct. 2015 (dacă nu l-ai primit, comunică-mi, pentru a-l retrimite).

Având în vedere că "memoriile" tale nu au fost încă finalizate, în cele ce urmează îți fac câteva sugestii.

- Scrii despre inginerii electroniști numai lucruri frumoase (ex. "afirm, cum am făcut-o și altă dată, că eu nu am văzut ingineri electroniști proști...", etc.). Întăresc această afirmație prin aceea că toate promoțiile de ingineri electroniști au trecut prin multiple procese de selecție - începând cu sfaturile primite de acasă, apoi alegerea facultății la admitere și "sita" acestei probe, "pierderile" de pe parcursul anilor de facultate etc.

- Ai un stil în general plăcut și ușor de urmărit. Ți-aș recomanda totuși să eviți frazele care încep cu "nu știu", "nu-mi amintesc" etc. Mai bine sari peste aceste pasaje, fără să mai vorbești despre ce nu știi...

- În multe locuri folosești alineate (paragrafe) prea lungi. Treci de la o idee la alta fără să deschizi alineat nou, ceea ce îngreunează înțelegerea.

- Pagina utilizată este "Letter", format preferat de americani (care este "default" în programul MS Word). În Europa este preferat formatul A4, cu margini de 2,5 cm (setarea se face la file/page setup).

- Din text am dedus că Ulrich Wiener ar fi murit. Eu nu știu, când și cum s-a întâmplat?

- În legătura cu secțiunea "Bolile mele", și eu sufăr de unele similare, printre altele o durere a nervului sciatic (piciorul stâng). Am descoperit un calmant (recomandat și de un medic) a cărui substanță activă este mai puțin agresivă (pentru stomac, sistemul digestiv, ficat etc.): acemetacina (în loc de indometacina). În Germania se numește TILUR iar în România este comercializat ca RANTUDIL. Ambele se găsesc în variantele FORTE sau RETARD. Tratatamentul poate fi și de durată lungă.

Succes!

AM (Aurel Millea)

Retrimite "Memoriile semicentenare". Referitor la pasajul despre etaloane, așa avea mai multe observații, le pot formula doar după o analiză mai detaliată (peste 1-2 zile).

Aurel Millea

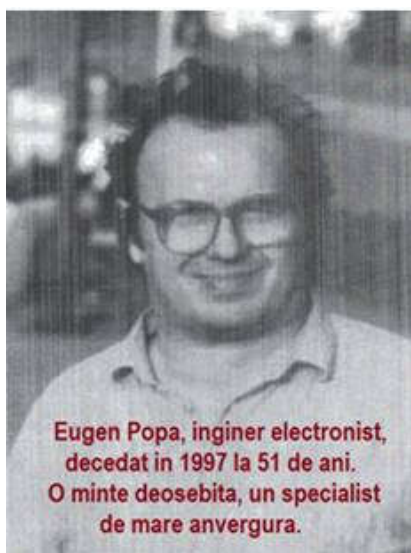

Am atașat și acest comentariu primit de la dr. ing. Aurel Millea, pentru că dânsul face parte din prima generație de Ingineri electroniști, seria 1956, a fost unul din liderii acestei generații. Viața profesională a fost legată în mare parte de INMB (Institutul Național de Metrologie București), unde a fost șef de laborator și director. A făcut un stagiu de șase luni în America, a scris cărți, a contribuit la proiectarea și construcția de aparate de măsură și etaloane în cadrul INMB, a fost profesor la Facultatea de Electrotehnică din UPB, a fost membru în diverse organisme internaționale pe probleme de Metrologie. Cu ocazia unui simpozion jubiliar dedicat sistemului metric în România am scris

Metrologia română
Astăzi e în sărbătoare,
Eroul este A. Millea
Ce-a slujit-o cu ardoare.

Și acum relatez ceva foarte interesant, colegul lui Aurel Millea, este vorba de Valerică Grabari, este soțul colegei noastre IF70 Gabriela Ionescu-Grabari, cu alte cuvinte generația noastră IE70 are relații de încuscrire cu generația IE56. În 2016 prima generație de IE a sărbătorit 60 de ani de la absolvire. Le urez celor doi colegi IE56, ca de altfel tuturor celor din generație, **Sănătate și viață lungă !** și să aibă în vedere că urmează aniversarea de 70 de ani.

În finalul acestui subcapitol, deși am mai făcut-o în altă lucrare, îl evoc din nou pe Eugen Popa, absolvent de Electronică, secția RADIO 1969, deci cu un an mai mare ca noi. Mai jos este poza, din păcate singura pe care o am. Fac acest lucru pentru că a fost un om cu o minte strălucită, un electronist de top. Eugen Popa a fost adus la INMB de către Aurel Millea, se pare direct de la repartiție, dacă a avut mână bună sau s-a bazat pe niște recomandări,

asta n-o mai știu. Am avut plăcerea și șansa de a lucra împreună cu Eugen Popa, la un moment dat eram în același laborator. Cu el am învățat să programez microprocesorul intel 8080, acum depășit, evident. Într-un concediu m-a vizitat în Munții Apuseni. Din păcate ne-a părăsit la vârsta de 51 de ani, după o boală necruțătoare.

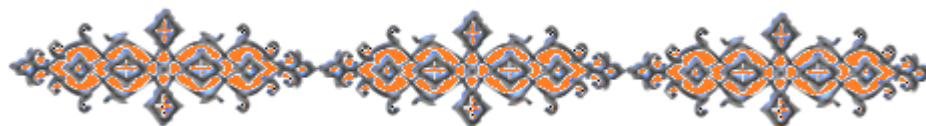
Poza de mai sus am găsit-o întâmpător și o afișez pentru că mi se pare foarte frumoasă. Persoana din stânga este vărul nevestei colegului CSF, aflat în America, Radu Diaconescu. A participat la una din întâlnirile CSF, la Gura Humorului, are o voce de tenor minunată.

Fiindcă suntem la capitolul “Diverse” scriu ceva despre Om, categorie din care facem și noi parte. Ce vreau să semnalez este că omul este singura ființă de pe planetă care nu prea trăiește natural, sau poate mai bine zis, s-a îndepărtat de natură, în plus omul nu-l putem încadra în conceptul de echilibru natural. Omul mai degrabă dezechilibrează natura și o distruge. Lucrurile acestea mă fac să cred că se trage din universul extraplanetar, a fost plantat aici de către extraterestri. Alt argument ar fi că omul își plasează divinitățile în afara spațiului planetar, poate o nostalgie a faptului că el de acolo se trage. Cum se zice de câini că au nostalgia primului stăpân așa o fi și cu oamenii. În perioada proletcultistă și prosovietică se cita des Gorki cu

vorba lui: “*Omul, ce mândru sună acest cuvânt*”. Văzând o planetă poluată, pădurile planetare tăiate în mare parte, înarmările nucleare, dispariția a mii de specii de plante, animale, păsări, insecte, mă fac să fiu suspicios față de existența noastră planetară. Uciderea a zeci de milioane de oameni pe vremea lui Lenin și Stalin și Hitler și alți lideri, probabil l-au “impresionat profund” pe Gorki ca să zică vorbele de mai sus. Nu neglijăm cataclismele naturale, cutremurele, inundațiile, schimbările climatice, uraganele, dar dacă ne ghidăm după victimele umane constatăm că aceste cataclisme sunt aproape neglijabile față de ce au făcut oamenii. Dacă vom merge tot pe drumul de până acum cred că vom dispărea în scurt timp, mă gândesc cu îngrijorare la ce se va alege de planetă.

Totuși viața este frumoasă, să profităm de ea până o avem.

Umorul

Înainte de alte comentarii dăm câteva definiții.

Dan Puric: *“Umorul are dimensiuni sacre, spre deosebire de bășcălie care desacralizează totul”*.

Peter Ustinov: *“Umorul e un fel comic de a fi serios”*.

Okakura Kakuzo: *“Umorul este zâmbetul filosofiei”*.

Dostoievski: *“Umorul este agerimea spiritului”*.

Erich Kastner: *“Umorul este umbrela înțelepților”*.

Din cele de mai sus rezultă că umorul este în viața omului ceva foarte serios, deci trebuie tratat ca atare. Există diverse modalități de exprimare a umorului, în versuri, în proză, spunând bancuri, scenete umoristice, piese de teatru, umorul poate să apară și în manifestările omenești, conștiente sau inconștiente, etc. O enigmă a umanității este cum apar bancurile, eu n-am văzut în viața mea o persoană nominalizată ca autor de bancuri, totuși bancurile există și circulă. De exemplu la noi în țară circulau cu ani în urmă bancurile cu olteni, acum circulă în special bancurile cu ardeleni.

Un banc: unor trei persoane, un fizician, un chimist și un inginer, li se distribuie câte o bilă verde și li se cere să afle volumul ei. Fizicianul ia un șubler, măsoară diametrul bilei și în urma unor calcule mai complicate determină volumul. Chimistul ia un recipient gradat în care toarnă apă și apoi introduce bila, în urma unui calcul simplu determină volumul bilei. Inginerul ia indicativul bilei, consultă catalogul cu bile verzi și de acolo află volumul cerut.

Eu în general cultiv umorul, în limita disponibilității personale, prin intermediul epigramelor. Epigrama exprimă umorul dar și satira, care este un umor mai coroziv, de aceea ziceam:

Epigrama prin natură
Este o înțepătură,
Consecința-i următoare:
Nu o gustă orișicare.

Epigrama are ca subiect societatea în general, dar poate avea în vedere un grup de persoane sau chiar o singură persoană. Un mod de a exprima umorul este și exploatarea unor caracteristici fizice, dau mai jos câteva exemple fără a nominaliza pe cineva, din precauție.

Nasul mai mare:

Cu un nas mai pronunțat,
Ca Tănase Constantin,
Y Z inspiră calm
Briza mediului marin.

Nenea-i mai mic de statură
Dar cu nas ceva mai mare,
Ceea ce am putea zice
Că-i un fel de compensare.

Chelia:

Să fiu cu voi solidar,
Purtătorii de chelie,
Printr-un gest umanitar
M-am tuns zero-n scăfârlie.

Când la Mare n-aveți soare
Și vi se rupe inima
Că pe plajă e răcoare,
Apelați la N. Girimea.
(Cu chelia lucitoare
E-nlocuitor de Soare).

Englezii zic că e păcat
Să ai părul pe chelie
Fiind convinși că la bărbați
Capul e-o minunăție.

Cineva mai înalt:

Lucrând în telefonie
A fi 'nalt nu-i de colea,
Te debarasezi de scară,
E de-ajuns să-ntinzi mâna.

Cineva mai plinuț:

A B C-i om cu greutate,
Întrece-oțâr' măsurile,
Secretul lui în viață este
Să-l țină-ncheieturile.

NOTĂ: Dacă cineva crede că se recunoaște întruna din epigramele de mai sus, o face din proprie inițiativă și nesilit de nimeni.

Apelând aceste caracteristici fizice am avut conflicte cu doi, trei colegi, mi s-a reproșat că practic atacul la persoană. Eu nu m-aș fi supărat dacă aș fi primit astfel de epigrame, numai că nu toți oamenii gândesc și simt la fel. Rezultă clar că meseria de epigramist implică și riscuri, situația mea este cumva similară cu cea a marelui caricaturist timișorean Ștefan Popa-PopaS.

Umor-i predestinat
Să produci la lume haz,
Însă sunt împrejurări
Când poți să dai de necaz.

Povestea caricaturistul într-un interviu că a făcut caricaturi la marile curți ale lumii și a avut succes deosebit, mai puțin când a fost vorba de Doamne. Se pare că femeile nu merg pe caricaturizare ci pe înfrumusețare, sau pe întinerire, sau pe slăbire ? PopaS a zis: *atunci mi-am dat seama cum trebuie caricaturizate femeile*. La fel zic și eu în urma experiențelor negative: acum știu și eu cum să scriu epigramele. La mine este chiar mai grav pentru că nu toți bărbații reacționează la fel. În orice caz eu îmi cer scuze pentru cei care s-au simțit lezați la citirea epigramelor mele. Eu tot ce am scris am scris cu prietenie și admirație dar uite că reacția n-a fost la fel din partea tuturor colegilor. În continuare voi fi mai atent la ce scriu și cui mă adresez. Pentru cineva care mi-ar adresa invective pe seama umorului meu i-aș scrie:

Nu țin cont de-njurătură
Și deloc nu sunt clintit,
Zic că-i bună conjunctură:
Cineva chiar m-a citit.

Totuși, cum scriam mai sus, aceste conflicte trebuie evitate. În scopul bunei conviețuiri merg pe ideea următoare:

Zâmbetul și voia bună
Sunt manifestări banale
Ce-ți asigură succesul
La-ntâlniri colegiale.

Nelegat de ce scriam mai sus, în orice comunitate există întotdeauna cârtitori, oameni pe care nu poți să-i mulțumești niciodată, mereu caută sămânță de scandal, de aceea le-aș zice:

Nu suntem agricultori,
Sămânță de scandal n-avem,
Pentru cei căutători
Poate găsiți la AGROSEM.

În 2009 la revenirea dintr-o excursie în Elveția îi scriam nevastei mele Gabriela (sper să nu am probleme):

Ți-o fi greu dragă soție
Pentru reacomodare,
Dar frică să nu îți fie:
Am multé vase murdare.

O dată citeam un text scris de cineva, în care spunea că soțul vacii este boul, s-avem pardon, am comentat:

Soțul vacii, să se știe,
Nu e cal, măgar, balaur,
Nici boul nu intră-n calcul,
Este renumitul taur.

Prin urmare presupun :
Cel care s-a-ncumetat
Ca să scrie acest poem
Era probabil castrat.

În anul 2015 mi-am făcut o lucrare dentară, cu acea ocazie m-am prezentat la dentistă cu epigramele de mai jos. Cu ani în urmă mai avusesem o astfel de “aventură” cu o dentistă mai tânără.

Cât ai fi de guraliv,
De deștept sau inventiv,
La dentistă, să trăiască,
Ești atât, un gură-cască.

Intră acul în gingie,
Durerea-ți vine de hac,
Nu există anestezie
Pentru durerea de ac ?

La cabinet la Giovana
Primești apă cu stacana,
Să nu crezi că-i după vin
Ci după un strașnic chin.

La Giovana Constantin
Vin deja de peste-o lună,
Chiar dacă suport vreun chin
Sper-ntr-o proteză bună.

Dacă mai e și frumoasă
Pot atunci să îndrăznesc
Și în orice ocazie
Doamnelor să le zâmbesc.

Îmi intră-n dinți la rădăcină
Pe fond de muzică-n surdină,
Eu mă chinui, sunt în febră,
Să-mi dea muzică funebră !

La Giovana stau la rând
Parc-aș primi prăjitură,
Dar nu e ce am în gând,
Mi s-extrag dinții din gură.

La dentistă e mai simplu,
Nu mai e ca înainte
Când jertfeai mereu ființe,
Ofranda-i acum un dinte.

Mă cuprinde un fior
Când văd scula lucitoare,
Nu-i vorbă de vreun amor
Ci temeri ucigătoare.

Am s-accept, nu-i noutate,
Chiar și chinuri de-anvergură
Cu speranța-ndrituită
C-o să-mi “crească” dinți în gură.

Îmi voi întreba dentista,
Cu proteza ce îmi pune
Voi putea, ca veverița,
Ca să sparg cu ea alune ?

Degeaba mi-am pus dinți noi,
Cu ei nu pot sparge nuci,
Mai degrabă reușesc
Cu ciocanul pe butuci.

Un banc cu medici: după o partidă ... de plăcere, el întreabă: *-Ești doctor chirurg ?*, ea zice: *-Da, cum ți-ai dat seama ?*, el răspunde: *-După ritualul spălării mâinilor. Acum întreabă ea: -Ești doctor anestezist ?*, el răspunde: *-Da, cum ți-ai seama ?*, ea răspunde: *-N-am simțit nimic.*

Colegul Radu Diaconescu îmi scria odată:

CUGETĂRILE SĂRMANULUI DIOMID (parafrază după Eminescu)

*Ah, garafa pântecoasa doar de sfeșnic mai e bună!
Și nu stă nici muza unde nu-i lichid,
N-am mai scris o strofă de mai mult de-o lună,
Unde-i inspirația, barde Diomid?*

*Clepsidra vieții mi-o ascult
Și-aproape tot nisipu-i scurs
Aș vrea s-o iau de la început,
Să mă întorc cu curu'n sus?*

Acest catren cred că este un apropo la un catren de-al meu mai vechi în care vorbeam de clepsidra vieții, în ideea ca atunci când se golește să o răsturnăm.

Bășcălia, evocată de Dan Puric, este un fel de batjocură față de totul, față de toate, este o lipsă de repere, este ceva fără nici un Dumnezeu. Bășcălia înseamnă a lua totul în derizoriu sau a minimaliza. Bășcălia este destul de prezentă în societatea noastră și de aceea trebuie minimalizată, sau cu alte cuvinte “trebuie luată în bășcălie”, pentru că altfel: “cu bășcălia distrugem Romania”. Un remediu eficient este educația, care și ea este luată actualmente în bășcălie de autoritățile din Romania.

În general cărțuliile mele, cu atât mai mult cele dedicate colegilor, au o tentă umoristică, poate și un reflex al (semi-)talentului meu de umorist. Dar la drept vorbind întâlnirile cu colegii nu pot fi decât plăcute, generatoare de bucurie și de bună dispoziție, așa că aici umorul este la el acasă.

Să trăiți mult, bine și frumos, timpul încă nu este trecut !

ncheiere

Această lucrare este dedicată în special vouă / nouă, generația de Ingineri electroniști (IE70) absolvenți ai Institutului Politehnic București, Facultatea de Electronică și Telecomunicații din anul 1970. Cum scriam anterior, în carte apar doar câțiva colegi din cei aproximativ 300 de absolvenți, “criteriul de selecție” principal a fost implicarea lor în comunitatea noastră, prin participări la întâlniri, prin mesaje, prin telefoane, prin transmitere de poze. Totuși îmi închipui că lumea aceasta a fost bine ticluită de entități extraterestre, în multe cazuri, fără să ne dăm seama, noi le-am luat ca atare. Cred că dacă proiectau oamenii lumea Pământescă, nu ieșea așa de bine. De exemplu în cazul nostru ce m-aș fi făcut dacă toți colegii noștri ar fi fost la fel de cooperanți și de comunicativi, cum mi-aș fi scris cartea ? Poate era nevoie de vreo patru volume sau o carte cu o mie de pagini.

Pe de altă parte vreau să vă zic că scrierea acestei cărți mi-a produs o plăcere deosebită, pentru că am scris despre colegii mei cu care mă confrunt de peste 50 de ani. Evident pe unii îi cunosc foarte bine, pe alții sumar, pe alții deloc, dar nu contează, toți am fost colegi, absolvenții aceleași facultăți, în aceiași ani, cărticica o dedic cu cea mai mare dragoste tuturor. Vreo două luni de zile, când scriam la această carte, am avut plăcerea declarată de a fi însoțit mereu de pozele voastre, nu-mi rămâne decât să va mulțumesc pentru compania acordată. Este evident că m-am ocupat și de minunatele noastre colege asumându-mi toate riscurile:

Dar când m-ocup de viața
Dragelor, colegelór,
Îmi pierd uzul rațiunii
Și sunt cúprins de-un fior.

În 2015 am avut întâlnirea de 45 de ani, peste mai puțin de patru ani vom sărbători 50 de ani de la terminarea facultății. Tot secretul e să ne ținem bine și atunci să venim cât mai mulți, că cine știe ce-o mai fi la întâlnirile de 60, 70 de ani. Aurel Millea și Valerică Grabari din generația ‘56 ne dau un

bun exemplu, să aplicăm lozinca comunistă: “*experiența pozitivă trebuie generalizată*”.

În final nu-mi rămâne decât să vă dedic **cele mai sincere urări de sănătate și viață lungă**, că întâlnirile vin neabătut.

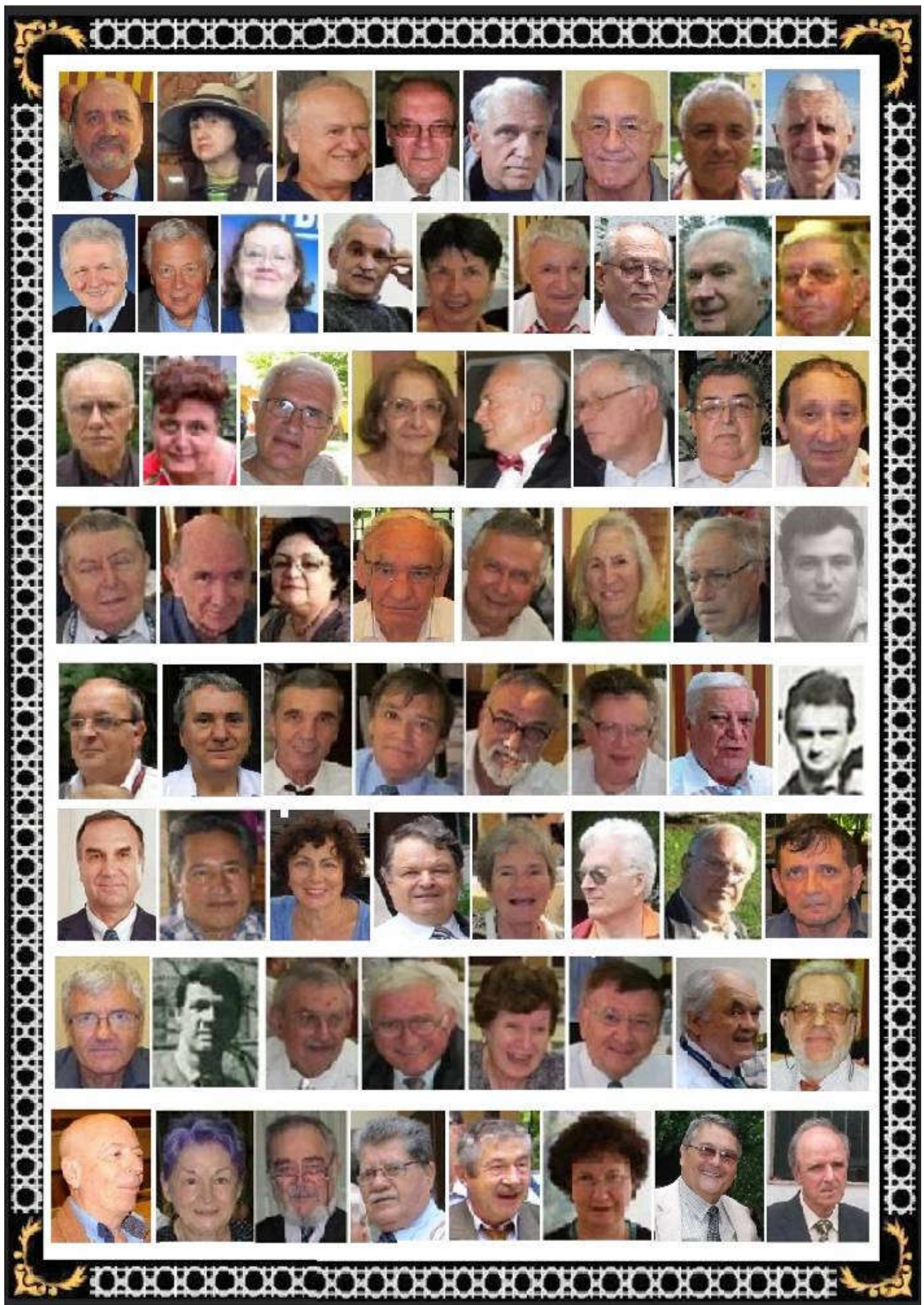
Radu-Diomid Drăguș

Secția Ingineri fizicieni ‘70

Aprilie 2017, anul de grație pentru noi

CUPRINS

Capitol	Pagina
Introducere	7
Sărbători naționale și religioase	9
Inițiativa	25
Colegi “tratați” în grup	32
Zile de naștere și onomastice	44
Colegi “tratați” individual	69
Dialog comunitar	112
Poeți și prozatori	133
Diverse	139
Umorul	180
Încheiere	189
ANEXA: Excursii CSF	194

ANEXĂ: Excursii CSF

- 1980 – Bucuresti – strandul Straulesti, organizatori : Yvonne Fotache, Florian Costache si Radu Diaconescu;
- 1990 - mai intai la Snagov si apoi la cabana Pestera din Bucegi - organizator Nick Andreescu;
- 1995 - Izvorul Muresului - organizator Nicolae Tomescu;
- 1996 - Eforie Nord - organizator Doru Norea;
- 1997 - Mogosa de Maramures - organizator Gicutza Hernest;
- 1998 - Calimanesti - organizatori : Bebe Marinas, Mihai Pavalan, Puiu Teica, Bill Damian Popescu;
- 1999 - Baile Felix - organizator Vasile Negrutiu;
- 2000 - Predeal - organizator Elek Orban;
- 2001 - Sarata Monteoru - organizator Florian Costache;
- 2002 - Caprioara (Bucegi) - organizator Nicolae Tomescu;
- 2003 - Ocna Sugatag - organizator Gicutza Hernest;
- 2004 - Calimanesti - organizatori : Mihai Pavalan, Puiu Teica, Bill Damian Popescu;
- 2005 - Sarata Monteoru - organizator Florian Costache;
- 2006 - Targu Mures - organizator Nicolae Tomescu;
- 2007 - Baile Herculane - organizator Ivar Schwertner;
- 2008 - Curtea de Arges - organizator Vasile Negrutiu;
- 2009 - Viseu - organizator Gicutza Hernest;
- 2010 - Tusnad - organizator Elek Orban;
- 2011 - Toplita - organizator Nicolae Tomescu;
- 2012 - Viseu - organizator Gicutza Hernest;
- 2013 - Zarnesti - organizatori Elek Orban si Nicolae Tomescu;
- 2014 - Gura Humorului - organizator Vasile Negrutiu;
- 2015 - Mamaia & Delta Dunarii - organizatori : Iulian Chirea, Doru Norea si Giorgio Scrima;
- 2016 - Soimus Deva, organizatori Vasile Negrutiu si Elek Orban.

Ingineri electroniști '70
Diverse

2017

